

Незагойна рана

Після загибелі чоловіка-Героя Ірина Хвас, мама двох дітей, стала військовослужбовцем

«Іноді мені хочеться піти на лінію вогню
і вбити хоча б одного орка»

Катерина ЗУБЧУК

Після останнього бою
Олександр Хвас («Са-
нич») був у списках
тих, хто пропав безвісти, але його
дружина Ірина вже знала, що він
загинув – і дива не станеться.

Коли Ірина одержала
свідцтво про
смерть чоловіка,
на той час вона вже
півтора року була...
в Збройних Силах
України.

– Так обставини склалися,
що на початку лютого 2024 року,
коли Саша не повернувся з по-
зиції, я була якраз у нього, на За-
поріжжі, – каже жінка. – Інакше,
як і багато дружин, матерів, жила
б із надією, що, може, він живий
або – в полоні...

І ця надія довго жеврала б. У
травні 2025-го тіло Олександра
Хваса, в числі інших загиблих,
ворог повернув в Україну. А 5
вересня, коли після ДНК-експер-
тизи його було ідентифіковано,

Дружина воїна-Героя поклала
на домовину чоловіка прапор
України, за яку він віддав життя.

Ірина одержала свідцтво про
смерть чоловіка. На той час вона
вже півтора року була... в Зброй-
них Силах України.

Фото Катерини ЗУБЧУК.

Ми зустрілися з Іриною під час її короткотермінової відпустки.

Серед нагород Олександра – медаль «За відвагу».

Олександр Хвас був сапером-розвідником – розмінював і убезпечував шлях для своїх побратимів, які йшли після нього.

Історія подружжя патріотів – на с. 8 – 9

Колесо історії

Ольга Пасічник розповіла нащадкам, як її 4-річною вивезли із палаючого села Сагринь...

Тоді, 10 – 11
березня 1944
року, польськими
підрозділами
Армії Крайової
разом із так
званими
батальйонами
хлопськими
було вбито та
закатовано від
800 до 1240
українців –
жителів села

Ольга Пасічник: «Вижила – і вам свідчу».

Фото Валентина ВАЛИКА.

Як вдалося холмщикам відродитися на Волині – на с. 6

Вітаємо

узі
Анатолія
Павловича
та Даїсію
Пилипівну

із залізним весіллям!

Уся родина щиро вітає сім'ю
УЗІЙ Анатолія Павловича та
Даїсії Пилипівни з села Ча-
руків Луцького району із залізним
весіллям, яке вони відзначають 25
– 26 листопада.

Рівно 65 років тому ви створи-
ли свою сім'ю, міцність якої пере-
вірена часом. І не зважаючи, що у
вашому житті вистачало випробу-
вань, ви завжди гідно проходили їх,
підтримуючи, люблячи та поважа-
ючи один одного.

Бажаємо вам найміцнішого
здоров'я, щирої любові та взаємо-
розуміння, душевних сімейних зу-
стрічей і теплих розмов вечорами.
Бажаємо ще довгі роки залишатися
чудовою парою з залізним щитом
від хвороб і лиха. Достатку вам, до-
брих благ і миру вашому дому!

Ми бажаємо вам безмірного
щастя і нескінченних радісних
років життя! Нехай ваша міцна й
прекрасна подружня пара завжди
буде прикладом для наслідування
для ваших рідних та майбутніх по-
колінь.

Мирного неба! Вітаємо
з ювілеєм сімейного життя!

Пульс тижня

24-річний волинянин залишив односельця помирати на морозі

Поліцейські Луцького РУП затримали чоловіка, який залишив іншу людину в небезпеці. Внаслідок бездіяльності фігуранта громадянин помер

Любомира НАТИНКА

Як інформує Луцьке районне управління поліції, 24 листопада до поліції надійшло повідомлення про виявлення мертвим 55-річного жителя одного з сіл у Луцькому районі. Встановлено, що напередодні, увечері, його односелець, 2001 року народження, штовхнув чоловіка, виволік на вулицю й там його залишив. Оскільки чоловік був нетверезим, то не міг дати собі ради й замерз до ранку. Таким чином, фігурант залишив особу в небезпеці, що спричинило його смерть. Затриманому чоловіку оголосять про підозру за ч. 3 ст. 135 КК України, санкція – позбавлення волі від 3 до 8 років. ■

Волинь продає за кордон на гривню, а купує на дві

Три чверті зовнішньої торгівлі Волинської області припадають на країни Євросоюзу

Микола ДЕНИСЮК

Експорт товарів у січні – вересні становив 900,1 млн дол. США, імпорту – 1830,6 млн дол. Порівняно із січнем – вереснем 2024 р. обсяги експорту зросли на 4,8%, імпорту – на 6,5%. Від’ємне сальдо дорівнювало 930,5 млн дол. У загальному обсязі експорту товарів переважали машини, обладнання та механізми, електротехнічне обладнання, продукти рослинного походження, деревина і вироби з деревини, меблі. Основу товарної структури імпорту складали засоби наземного транспорту, крім залізничного, палива мінеральні; нафта і продукти її перегонки, машини, обладнання та механізми; електротехнічне обладнання, пластмаси, полімерні матеріали, каучук, гума. Як інформує обласне управління статистики, основними партнерами в експортно-імпортних операціях були країни Європейського Союзу (ЄС), на які припадало 75,3% загального обсягу експорту та 73,6% – імпорту товарів. Серед країн ЄС значними були обсяги торговельних операцій з Німеччиною, Польщею, Італією, Литвою, Угорщиною, Францією. ■

У Луцьку син убив матір молотком

Трагедія трапилась 22 листопада

Ліна ВОГОНЬ

Син, 1976 року народження, проживав спільно з матір’ю. В якийсь момент між ними виник конфлікт. Чоловік в стані злості ударив молотком жінку, 1959 року народження, внаслідок чого та померла. За скоєне він може провести за ґратами до 15 років. ■

ЧІ ВОЛИНЬ

ЗАВДЯКИ ЦИМ ДОБРИМ ЛЮДЯМ І НАШИМ ПАРТНЕРАМ ІЗ «УКРПОШТИ» ГАЗЕТА «ВОЛИНЬ» ЩОТИЖНЯ ПОТРАПЛЯЄ НА ФРОНТ:

✓ ТЗОВ «Городище» Луцького району (директор Анатолій НИКОНОК)

✓ Нововолинський олійний завод (директорка Вікторія БУБЕЛА)

✓ СГТОВ «Лище» Луцького району (директор Святослав КАРБОВСЬКИЙ)

✓ С(Ф)Г «Зоря» Луцького району (директор Степан САЙКЕВИЧ)

✓ ПП «Макс Ком» Луцького району (директор з виробництва Тарас ЩЕРБЛЮК)

✓ ТОВ «П'ятидні» Володимирського району (директор Валерій ДІБРОВА)

✓ СТЗОВ «Облапське» Ковельського району (директор Леонід САМЧУК)

✓ СГТОВ «Романів» Луцького району (директор Василь НАЗАРЧУК)

Ви теж можете допомогти у виготовленні інформаційних снарядів. Приєднуйтеся! Тел: 0661338688.

На лінії вогню

Воїн «Лихач» знайшов на фронті чотирилапого побратима

У цивільному житті волинянин Ігор працював у галузі сільського господарства – головним інженером у луцькій компанії «МХП-Баффало Західний Хаб»

Сергій ХОМІНСЬКИЙ, начальник відділення комунікацій 100-ої ОМБр Сухопутних військ ЗСУ

— Батько працював трактористом. Тож і я чи не з п'яти років біля техніки, – усміхаючись, розповідає Ігор.

Не маючи на той момент жодного військового досвіду, чоловік вже 26 лютого 2022 року добровольцем став до лав 100-ої бригади. За позивний для бійця стало його прізвище – «Лихач».

— Служив у тодішньому 50-му батальйоні. Перший рік ми були на Волині – на кордоні з білорусами. Потім бригада вибула на схід України, – згадує волинянин. – Дев'ять місяців мені довелося повоювати у Серебрянському лісі на Лиманському напрямку. Був стрільцем, потім – водієм. Пізніше – з огляду на вміння давати раду різноманітній техніці – одержав запрошення до ремонтного підрозділу бригади.

Нині «Лихач» – командир ремонтного взводу автомобільної техніки у 2-ій ремонтній роті ремонтно-від-

Ігор та Арчі не розлучаються ані на хвилину – разом у режимі 24/7.

«Волинянин «Лихач» не втратив ані віри в Перемогу, ані переконаності, що тоді – в лютому 2022-го – вчинив правильно, прийшовши добровольцем до ТЦК.»

новлювального батальйону 100-ої ОМБр. – Наш взвод спеціалізується на автомобільній бронетехніці – «Гюрзи», «Рошелі» тощо. Усвідомлюємо, що робимо дуже важливу справу. Адже вчасно та якісно відремонтована техніка – це доставка боекомплекту на позиції, ротация особового складу і так далі, – розповідає військовий. А ще у «Лихача» є чотирилапий побратим – джек-рассел-тер'єр Арчі!

Резонанс

У Луцьку засудили військового на 10,5 року тюрми за кинуту в натовп гранату

Обвинувачений стверджував у суді, що не пам'ятає свого злочину...

Ліна ВОГОНЬ

Луцький міський районний суд виніс вирок 36-річному військовослужбовцю, який кинув гранату у натовп під час конфлікту на дорозі. Унаслідок вибуху постраждали п'ятеро місцевих жителів. Чоловіка засудили до 10,5 року позбавлення волі, йдеться в сюжеті ТРК «Аверс».

Інцидент стався 7 липня 2024 року на вулиці Ковельській в Луцьку. За даними

Фотоклаж: suspinne.media.

Інцидент стався 7 липня 2024 року на вулиці Ковельській в Луцьку.

слідства, між військовослужбовцем і іншим водієм виник конфлікт. Під час суперечки обвинувачений, перебуваючи за кермом автомобіля Volkswagen Golf, кинув із вікна бойову гранату, що здетонувала. Унаслідок вибуху травмувалися п'ятеро людей, троє з них проходили тривале лікування. Один із потерпілих розповів, що їхав із дітьми в мікроавтобусі, коли військовий «підрізав» його автомобіль, а після зауваження – кинув гранату. Під час судового засідання обвинувачений заявив, що не пам'ятає моменту вибуху. За його словами, через поранення, отримані на війні, він іноді втрачає пам'ять. Також пояснив, що боеприпас нібито випадково залишив у машині після повернення з фронту. Суд визнав військовослужбовця винним у замаху на умисне вбивство та незаконному поводженні з боеприпасами (ч. 2 ст. 15, п. 1, 5 ч. 2 ст. 115 та ч. 1 ст. 263 КК України) і призначив 10,5 року ув'язнення. Вирок можна оскаржити в апеляційному суді. ■

О, часи! О, звичай!

Переpravника з чотирма ухилинтами затримали біля кордону... з білоруссю

Свої послуги організатор схеми оцінив у 4500 доларів із людини

Ліна ВОГОНЬ

У Камінь-Каширському районі затримали чоловіка, який організував незаконну втечу за кордон для чотирьох військовозобов'язаних. За даними слідства, 35-річний мешканець Луць-

ка пропонував клієнтам незаконно вивезти їх за межі України на власному автомобілі. Вартість такої «послуги» становила 4500 доларів із кожного призовника. «Фігурант віз чоловіків у напрямку кордону та, не доїжджаючи до пункту пропуску, наказав їм вийти з автомобіля й сховатися у лісі. Всіх чотирьох утікачів викрили прикордонники», – повідомили правоохоронці. Зловмиснику оголосили про підозру за ч. 3 ст. 332 КК України (незаконне переправлення людей через державний кордон). Санкція статті передбачає до дев'яти років позбавлення волі. Наразі слідчі встановлюють інших учасників схеми. ■

■ На лінії вогню

«Я на фронті грав на пеньках замість барабанів»

Сергій Майоров вміє майстерно грати одразу на кількох інструментах.

«Я на фронті грав на пеньках замість барабанів»

Надія ПАНАСЮК, Олена ПАРАЙ

Зараз захисник приїхав у короткочасну відпустку, у якій не був майже два роки. «Суспільному Луцьк» музикант-військовослужбовець розповів: найбільше за весь час служби скучив за сім'єю та роботою, тому не міг не відвідати колег. Разом із іншими викладачами Сергій Майоров виконав кілька композицій.

«ЯКБИ ВІЙНА ЗАКІНЧИЛАСЯ – Я Б ШВИДЕНЬКО СЮДИ»

Під час візиту у рідну музичну школу Сергій побував у класі, де викладав багато років. Каже: завжди мріяв вчити дітей, учням пообіцяв, що після війни обов'язково повернеться до викладацької справи.

«Якби війна закінчилася – я б швиденько сюди. Моя

мрія – далі вчити дітей. Хочеться з цим зв'язатися повністю. Два роки не займаєшся, то воно забувається, але зараз усе згадав і починає складатися пазл. Коли у військо прийшов, мене спитали: «Ким ти був?». Я був ударником і мені сказали: «Ось твій ударний інструмент – і дали автомат», –

Ти працюєш паличками, ногами. Зараз за роботою скучаю і завжди згадую», – зізнається чоловік.

«І НА ПЕРЕДОВІЙ НЕ ЗАБУВАЮ ПРО МУЗИКУ»

Сергій Майоров каже: не міг раніше вирватися у відпустку, бо постійно перебуває на передовій.

«Ця робота – це моє життя. Я зустрів тут свою долю. Тут працює моя дружина і навчається моя донька.»

пригадує захисник.

Зі слів чоловіка, коли він вперше прийшов у музичну школу – не мав необхідного досвіду, але допомогло бажання розвивати викладацьку справу і навчати дітей музиці.

«Ударні інструменти для мене це – мрія мого дитинства. Це – важкий інструмент у плані фізичному, треба мати фізичну підготовку.

За майже три роки у війську він виконував бойові завдання на Запоріжжі, Сумщині, Донеччині. Зараз – на Куп'янському напрямку Харківщини.

Зі слів чоловіка, у війську лишається мало часу на творчість, але і там він не забуває про музику.

«Війна, це така штука – школа виживання. Були випадки, що я вже прощав-

ся з життям. Але грати ж хочеться. У мене була думка купити електричну ударну установку і з собою її совати, але це – проблематично, світла там немає, – говорить боєць. – Коли є час, шукаю момент, щоб пограти. Якось на Сумщині я знайшов у лісі пеньок і на пеньку займався».

У перервах між виконанням бойових завдань чоловік пише нотні збірки для дітей і складає програму майбутніх занять із учнями.

«Дай Боже повернутися живим, цілим і неушкодженим, і видати якісь ще книжки для музичної школи. Щоб не купувати десь там, за кордоном, а мати своє. Ця робота – це моє життя. Я зустрів тут свою долю. Тут працює моя дружина і навчається моя донька», – трепетно говорить він.

БРАК ВИКЛАДАЧІВ У МУЗИЧНІЙ ШКОЛІ

Як розповіла «Суспільному Луцьк» директорка музичної школи №1 Ольга Чуріна, в закладі зараз працюють 120 людей. Педагогічний колектив навчає 660 дітей. П'ятеро працівників служать у війську. Зокрема, викладачі кларнета, контрабасу і труби.

«Викладачів ударних інструментів уже в Луцьку немає. У нас на сьогоднішній момент викладає ударні інструменти трубач. І ця спеціальність у нашій школі може зникнути. Ми то викручуємося з ситуації. Цей рік для нас дуже важкий», – сказала директорка.

Зараз обов'язки викладача ударних інструментів Сергія Майорова у школі виконує його учень Ілля Музичко. ■

Відеосюжет гри Сергія Майорова – за цим QR-кодом:

Погляд

Віталій ПОРТНИКОВ, журналіст, публіцист, письменник, блогер, телеведучий, член Українського ПЕН

Українці потрапили у пастку вигаданого вибору

Як і слід було очікувати, українці потрапили у чергову пастку вигаданого вибору. Чи погодиться Україна із фактичними умовами капітуляції перед росією, або ж нам вдасться пом'якшити умови так званого «мирного плану» і зробити його більш вигідним для себе?

У тому, щоб саме ця тема обговорювалася зараз, зацікавлені практично всі політики і оглядачі. Одним потрібно відвернути увагу від корупційного скандалу, іншим – довести, що нинішня влада не здатна конструктивно домовлятися з американцями. Багато хто зі звичайних людей наголошує, що українці вже не мають сили і потенціалу воювати, тому краще погодитися на будь-які умови, ніж продовжувати опір.

У цій дискусії кудись зникає найголовніше питання – а чи збирається взагалі путін погоджуватися із будь-якими умовами миру? Зникає саме тому, що відповідь є очевидною: путіну всі ці перемовини – нецікаві. Ну, або цікаві тільки з точки зору продовження війни під час мирних перемовин або уникнення нових американських санкцій. Тому що, якщо хтось дійсно зацікавлений у завершенні війни, він погоджується на припинення вогню – і вже потім відбуваються мирні перемовини. Незгода путіна із припиненням вогню і є чітким індикатором, що жодні мирні перемовини не призведуть до результату. Бо в них немає росії та її зацікавленості.

Тому нинішні перемовини очікує доля сумнозвісної угоди про мінерали. Вони відбуваються тільки тому, що Кіріл Дмитрієв підсунув Стіву Віткоффу ідіотську чернетку у сподіванні запобігти санкціям проти російської нафти. А некомпетентні співробітники Трампа вирішили підкласти на стіл американського президента цей папір, щоб догодити його марнославству і вірі, що війну можна швидко закінчити, а Нобелівську премію отримати.

Будь-яка конкретна розмова покладе край цим спекуляціям. І не тому, що угода буде підписана чи не підписана США та Україною. А тому, що будь-яку угоду не підпише росія. А без росії ніякого фіналу війни не буде.

Коли ж прийде момент, який путін сприйматиме як момент завершення можливостей знищувати Україну і окупувати її території, коли російський президент потребуватиме припинення вогню, йому не потрібний буде у цьому процесі жодний Трамп. Бо зміниться сам підхід путіна, зміниться його риторика.

Коли це відбудеться, у якому році виникне таке вікно можливостей, сьогодні не знає ніхто – навіть сам путін. Але це буде залежати і від західного тиску на росію, і від української готовності опиратися агресії надалі.

Ну, і від наявності здорового глузду. ■

■ Шок!

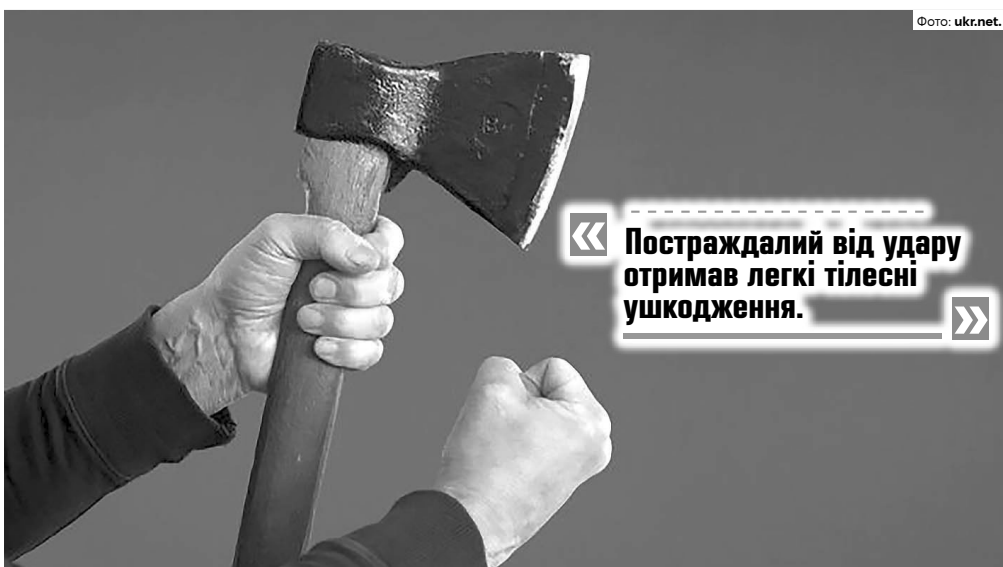
Волинянин отримав 10 років тюрми за спробу вбити майора поліції сокирою

Поліцейський врятувався лише завдяки тому, що встиг схопити за лезо рукою

Дарина ШЕВЧУК

Ківерцівський районний суд Волинської області виніс вирок Роману Я. за замах на вбивство правоохоронця. На вимогу пред'явити документи обвинувачений вдарив майора поліції кулаком у голову, а тоді замахнувся сокирою, проте потерпілий встиг схопити за лезо рукою. За скоєне нападнику призначили десять років тюрми.

Як йдеться у вирокі від 14 листопада, інцидент стався 26 травня 2025 року в селі Ромашівка Луцького району. Поліцейський, перебуваючи при виконанні службових обов'язків, зупинив чоловіка для перевірки документів. Правоохоронець

Ударив поліцейського кулаком у голову, після чого дістав сокиру та замахнувся нею в ділянку голови майора.

представився та показав службове посвідчення.

За даними слідства, обвинувачений був у стані алкогольного сп'яніння. Він вдарив поліцейського кулаком у голову, після чого дістав сокиру та замахнувся нею в ділянку голови майора. Правоохоронець встиг від-

вернутися і підставив руку, тому удар припав по кисті. Постраждалий отримав легкі тілесні ушкодження.

Нападник не зміг довести свій намір до кінця через активний опір поліцейського. У суді він визнав провину та розкавсяся.

Суддя Олександр Ко-

стюкевич визнав Романа Я. винним у замаху на вбивство працівника правоохоронного органу (ст. 348 КК України) та призначив 9,5 років тюрми. Проте через невідбуте раніше покарання збільшив термін ув'язнення до десяти років. Рішення можна оскаржити в апеляційному суді. ■

У боях за Україну полягли мужні сини Волині

Роман ГАЙОВИЙ – боєць із села Коцюри, що на Любомльщині;

Володимир ПОЙДА – боєць із міста Володимира;

Олександр ВЕРЕМЧУК – боєць із міста Луцька;

Віктор ЧИЖ – боєць із міста Луцька;

Юрій ВАЩИШИН – боєць із міста Нововолинська;

Ігор ГЕНСИРОВСЬКИЙ – боєць із міста Нововолинська;

Ігор ПОВАР – боєць із міста Каменя-Каширського;

Артур БАЛАЙ – боєць із села Прилісне, що на Маневиччині;

Михайло КАЧАН – боєць із міста Горохова;

Ігор СИТНИК – боєць родом із окупованого Криму, проживав у Луцьку, продирався після анексії півострова);

Олександр МАЛЄВ – боєць із міста Нововолинська;

Кіріл ЄВТУШИК – боєць із міста Ковеля;

Олег ЧУГУСОВ – боєць із міста Ковеля;

Ярослав ПИЛИПЮК – боєць із села Арсенівичі Ковельського району;

Юрій ПАНАСЮК – боєць із села Броди, що на Ратнівщині;

Василь ЛЕВЧУК – боєць із селища Локачі;

Олександр ВАРЕНЦОВ – боєць із селища Любешова;

Микола ПАСІЧКО – боєць із села Іваномисль Камінь-Каширського району;

Константин ГОЛУБ – боєць із міста Луцька;

Василь СУСВАЛЬ – боєць із села Бермешів, що на Локачинщині, (уродженець села Сусваль Володимирського району).

■ Прямая мова

«Краще вже здохнути з автоматом в руках, ніж від голоду, як наші пращури в 1933-му»

Найяскравіші за тиждень думки і цитати

Володимир ЗЕЛЕНСЬКИЙ, Президент України, заявив про тиск на нього з боку США, щоб прийняти «мирний план» Трампа з 28 пунктів:
«Зараз тиск на Україну один із найважчих. Зараз Україна може опинитися перед дуже складним вибором: або втрата гідності, або ризик втрати ключового партнера. Або складні «28 пунктів», або вкрай важка зима».

Віталій ПОРТНИКОВ, журналіст, про те, чому мирні переговори не приведуть до жодного результату:

«В цій дискусії кудись зникає найголовніше питання – а чи збирається взагалі путін погоджуватися із будь-якими умовами миру. Зникає саме тому, що відповідь є очевидно: путіну всі ці перемовини нецікаві. Тому що, якщо хтось дійсно зацікавлений у завершенні війни, він погоджується на припинення вогню і вже потім проводяться мирні перемовини. Незгода путіна із припиненням вогню і є чітким індикатором, що жодні мирні перемовини не призведуть до результату. Бо в них немає росії та її зацікавленості».

Ірина ГЕРАЩЕНКО, народний депутат, про заклик Володимира Зеленського «припинити срач»:

«Попри всю серйозність ситуації, лексика останнього звернення Зеленського в стилі телеграм-каналів Банкової про припинити «срач» – неприйнятна. Він має зробити реальні кроки для єдності, нормальної комунікації з парламентом і суспільством, припинити всіх ображати і, нарешті, сказати, який наш план справедливого миру. Як цей важкий і компромісний шлях бачить особисто він, як гарант Конституції, який несе повну відповідальність за все, що зараз відбувається з Україною».

Віталій ОВЧАРЕНКО, історик, військовослужбовець, про боротьбу з росією:

«Краще вже здохнути з автоматом в руках, ніж від голоду, як наші пращури в 1933-му. Воно з автоматом і більш веселіше – можна кількох ворогів із собою прихопити, і погодитесь – героїчніше, ніж ото власти десь на дорозі від голоду. Та й коли ти ведеш спротив, боротьбу – побачимо, хто ще здохне. Ми – чи вони?»

Боротьба дає шанс – альтернативу смерті. Здача на милість ворогу, безвольність, моральне опускання рук, капітуляція ведуть до смерті, голоду, репресій. Тому вилазьте з помиральної ями і дійте, краще на своєму місці. Щоб не було повторення 1933-го. Щоб перемогти».

Олександр КОВАЛЕНКО, військовий експерт, про обстріл росіянами Тернополя, де внаслідок влучання ракети в будинок загинули 34 людини:

«Чому люди, які загинули в будівлі в Тернополі, не перебували в безпечних місцях? Чому вони не спустилися в підвал або хоча б на перший поверх будівлі? Що їм завадило дотриматися всіх тих заходів безпеки, про які регулярно йдеться, особливо коли крилаті ракети взяли курс на їхнє місто? Тернопіль – це трагедія. Але вкотре ця трагедія має стати наукою тим, хто хоче побачити перемогу України, але не з неба, а на Хрещатику. Не ігноруйте повітряну тривогу. Будьте пильними. Живіть! Живіть на зло маніяку-вбивці!».

Мирослав ДОЧИНЕЦЬ, письменник, вважає неприпустимою добровільну капітуляцію:

«Якщо ми добровільно відмовимося від своїх Земель, відмовимося від своєї Армії та Мови, приймемо їхній язик і їхню церкву, то мусимо змиритися з тим, щоб стати окраиной російської федерації. «Мирним регіоном» на кістках мільйонів жертв чотирьохстолітньої боротьби за українську волю».

Віталій ЧЕПИНОГА, блогер, про перемогу у війні:

«Ми вже перемогли. Ні, я – не рожевий, веселковий ідіот. Я даю собі звіт про те, де ми зараз і як воно все непросто. Але з точки зору історії, ми перемогли. І це – найважливіша епоха в усій історії України, у яку нам випало жити. Нас би вже не мало бути. Ми є!»

Ми не будемо раді перемозі. Бо вона буде не така, як ми хотіли. Нашу перемогу не буде видно неозброєним оком. І лише за якісь десятки років писатимуть книги й монографії про «непомітну перемогу України».

Валерій ПЕКАР, громадський діяч, про те, як вийти з політичної кризи:

«Я вважаю, що переважна більшість проблем України вирішується одним простим політичним рішенням – публічною заявою Президента України Володимира Зеленського про те, що він перемагає у війні... і після того не йде на другий термін. Тоді (якщо Зеленський відмовиться ще раз балотуватись у президенти. – Ред.) починається ухвалення рішень в логіці боротьби за перемогу, а не в логіці боротьби за вибори».

Юрій БУТУСОВ, журналіст, військовий, про найважливіше у мирних переговорах:

«Ключовим фактором будь-яких успішних мирних перемовин є ситуація на фронті. Тільки стабілізація фронту та нездатність його прорвати може примусити йти на поступки путіна. І добитися цього цілком у наших силах. На багатьох ділянках нам вдається успішно стримувати ворога. Ми можемо зробити так і в масштабах усього фронту... і протиставити «мирному плану Трампа» свій реальний мирний план, гарантом безпеки можуть стати виключно Сили оборони України. Політично-інформаційні маневри на війні вторинні – а ключова матерія війни – фронт, і тільки тут визначається база для реальних перемовин». ■

■ Політична кухня

«Ми не критикуємо заради критики, а пропонуємо рішення. Ми хочемо, щоб Україна увійшла в переговори сильною, відповідальною та захищеною», – наголошує Петро Порошенко.

Маємо завершити війну не будь-якою ціною, а правильно

Це, без перебільшення, один із найвідповідальніших моментів новітньої української історії. Ми вступаємо у фазу, де кожна помилка може коштувати надто дорого – не у політичному чи рейтинговому сенсі, а у значенні людських життів, територій, майбутніх можливостей держави

Петро ПОРОШЕНКО, п'ятий президент України, лідер партії «Європейська Солідарність»

У такі моменти внутрішня єдність перестає бути побажанням – стає стратегічною умовою. Саме тому ми не критикуємо заради критики, а пропонуємо рішення. Ми хочемо, щоб Україна увійшла в переговори сильною, відповідальною та захищеною.

Передусім чітко зазначу: **першою умовою будь-якої можливої мирної формули має бути негайне припинення вогню**. Проти цього ніхто не може заперечити. Це – базовий тест на серйозність намірів путіна. І в двоетапності мирної угоди зацікавлені всі.

Саме так ми діяли під час найважливіших переговорів у «мінському форматі» у 2014 – 2015 роках. Попри надзвичайно складні обставини, нам вдалося добитися паузи, яка дала Україні час: на відновлення армії, на створення оборонно-промислової вертикалі, на фундаментальні реформи та рух до Європейського Союзу.

Зараз перед нами стоїть подібне завдання – але масштаб відповідальності значно більший. Тому **друга принципова річ полягає в тому, що переговори України з адміністрацією Трампа не можуть бути двостороннім діалогом у вузькому форматі**. Наші європейські партнери – це держави, які протягом усіх років війни були найвідданішими союзниками України. Вони поставили зброю, відкривали коридори підтримки, створювали пакет

санкційного тиску на росію. І вони є нашими майбутніми партнерами у Європейському Союзі.

Лише спільна позиція ЄС та США може стати оптимальним та безпечним майбутнім компромісом для України. Треба повторити успішний досвід об'єднання зусиль у Білому домі в липні 2025 року після Аляски. Будь-які переговори, позбавлені

Жодні плани, розроблені без України, не можуть бути нав'язані Україні, в якій існує повний консенсус щодо «червоних ліній», які не можуть бути порушені.

цієї тристоронньої архітектури, приречені бути хиткими. І ми не можемо дозволити собі крихкий результат у питанні, де йдеться про нашу державність.

Третій ключовий елемент – професійність і довіра до української переговорної групи. Такі історичні перемовини мають вести дипломати високого рівня, з досвідом складних міжнародних процесів, з репутацією, яку поважають у світі. Тут не може бути кадрових експериментів. У питаннях миру кадрова помилка неминуче перетворюється на помилку стратегічну, а стратегічна помилка сьогодні може дорого обійтися всій країні.

Саме тому призначення переговорної групи на чолі з панами Єрмаком і Умеровим, які є фігурантами корупційного скандалу, що набув глобально-го розголосу, виглядає проявом

слабкості української сторони.

Це створює сумніви там, де нам потрібна бездоганна довіра. І такі рішення неминуче матимуть наслідки за столом переговорів. Ніхто не ставить під сумнів право влади вирішувати, як вести переговори. Але ми вважаємо, що команда, яка представляє Україну, має бути максимально сильною і з бездоганною репутацією.

Йдеться про відповідальність перед мільйонами українців. Перед тими, хто стоїть на фронті. Перед пам'яттю загиблих. Перед нашою історією та нашим майбутнім.

Безумовно, жодні плани, розроблені без України, не можуть бути нав'язані Україні, в якій існує повний консенсус щодо «червоних ліній», які не можуть бути порушені.

Україна має прийти до фіналу цієї війни не ослабленою, а зміцненою. Ми маємо завершити її не будь-якою ціною, а правильно – так, аби гарантувати безпеку, справедливість і незворотність нашого європейського курсу.

Ми готові працювати заради цього, готові об'єднати зусилля заради результату, готові захищати українські інтереси на кожному етапі в складі єдиної української команди, яка не ділиться за політичними ознаками.

Бо йдеться про відповідальність кожного. Відповідальність перед людьми та історією... І це має сьогодні усвідомити кожен. ■

■ Я так думаю!

Зеленський закликає поговорити і об'єднатися

Ок. Я не розраховую почути вибачення за 5 мільярдів доларів на асфальт замість ракет перед війною, за шашлики замість мобілізації

Юрій ЛУЦЕНКО, політик і державний діяч, ветеран війни з росією

Але, може, Президент хоча б скаже, чому ми в 2025-му тут опинилися: без захищеної енергетики, без достатньої кількості дронів та РЕБ, без мобілізації та бюджету на

наступний рік?

Чому Президент сподівається вийти з цієї ситуації за допомогою тих, хто сюди завів?

У своєму виступі (21 листопада – у День гідності і свободи. – Ред.) Зеленський закликав обирати між важкою зимовою і капітуляцією.

Хтось вірить, що ці люди, які більше всього думають про уникнення тюрми, будуть захищати не свої шкури, а національні інтереси?

І скерував на переговори спеціалістів по ганебному Стамбулу і фейкових форумах миру. Із стійким запахом дерибану мільярдів під час війни. Хтось вірить, що ці люди, які більше всього думають про уникнення тюрми, будуть захищати не свої

шкури, а національні інтереси?

Тому, якщо нам гадають про гідність, я обираю відставку «Алі-Баби» і всіх придворних розбійників.

Без цього Україна стане розмінною монетою спійманої за хвіст мафії. ■

■ О, часи! О, звичай!

Узяв мисливську рушницю – і почав стріляти по військових біля ТЦК

Обвинувачений пояснив у суді, що діяв на емоціях після сварки з дружиною

Дарина ШЕВЧУК

Луцький міськрайонний суд виніс вирок Ігорю Баранніку, який обстріляв бліндаж військових біля міського ТЦК. Обвинувачений пояснив, що вчинив злочин на емоціях після конфлікту з дружиною, яка заявила, що не чекатиме його у разі мобілізації. Унаслідок інциденту вогнепальне поранення отримав 55-річний військовий. За скоєне чоловіка засудили до 1,5 року тюрми.

Подія сталася вночі 27 серпня 2024 року на вулиці Теремнівській у Луцьку. За даними слідства, після опівночі Ігор Бараннік підійшов до бліндажа військових, які охороняли міський ТЦК, та щонайменше сім разів вистрілив у їхній бік із мисливської рушниці. Останні відкрили вогонь у відповідь.

Унаслідок перестрілки поранення отримав 55-річний військовослужбовець. Його доставили до лікарні з травмами руки, плеча, ноги та ока.

Ігор Бараннік повністю визнав свою вину. У суді він пояснив, що разом із сім'єю проживав у Запоріжжі, а після початку повномасштабної війни переїхав до Луцька. Тут планував розпочати власний бізнес, через що, за його словами, погіршилися стосунки з дружиною та виникали сварки.

■ Про це говорять

Священник унц мп уник покарання за смертельний наїзд на підлітка

Обвинувачений просив не позбавляти його волі та права керування

Дарина ШЕВЧУК

Камінь-Каширський районний суд виніс вирок 41-річному священнику Сергію Киселю за смертельну ДТП. Обвинувачений, керуючи автомобілем Toyota RAV4, перевищив швидкість і збив 15-річного велосипедиста. Від отриманих травм підліток загинув на місці. Проте

за скоєне священник отримав лише умовне покарання.

Як йдеться у вирокі суду, аварія сталася 28 червня 2025 року в селі Раків Ліс Камінь-Каширського району. За даними слідства, водій автомобіля Toyota RAV4 перевищив допустиму швидкість руху та збив неповнолітнього велосипедиста. Від отриманих травм

15-річний підліток загинув на місці.

Експертиза встановила, що водій рухався зі швидкістю 96,7 – 104,7 км/год при дозволених 50 км/год

Від отриманих травм 15-річний підліток загинув на місці.

у населеному пункті. Як з'ясувалося, за кермом позашляховика був настоятель храму Різдва Пресвятої Богородиці в

селищі Ратне та клірик Володимир-Волинської єпархії УПЦ Сергій Кисель.

Священник визнав провину та розкався. За його словами,

мав матеріальні збитки. У суді просив не позбавляти його волі та права керування, мотивуючи це необхідністю везити дітей до школи, доглядати хвору матір і виконувати пасторські обов'язки.

Суддя Олеся Антонюк визнала священника винним за ч. 2 ст. 286 Кримінального кодексу України (порушення ПДР, що спричинило смерть потерпілого), проте звільнила від основного покарання й призначила два роки іспитового терміну. Вирок ще можна оскаржити в апеляційному суді. ■

■ Людина і закон

Військовослужбовець напiгнув купу грошей, пропонував поліцейським 4000 гривень хабаря

Інцидент стався у службовому автомобілі поліції, коли чоловіка доставляли до Маневицького відділення для оформлення адмінматеріалів

Любомира НАТИНКА

Маневицький районний суд розглянув справу щодо військовослужбовця, якого зупинили 2 серпня під час керування електроскутером у стані алкогольного сп'яніння. Про це йдеться у вирокі суду від 21 листопада цього року,

інформує місцеве видання «Нова доба».

Чоловік, уродженець села Комарове і молодший сержант ЗСУ, намагався уникнути відповідальності за ст. 130 КУпАП та запропонував двом поліцейським неправомірну вигоду – 4000 гривень.

Інцидент стався у службовому автомобілі поліції, коли його

доставляли до Маневицького відділення для оформлення адмінматеріалів. Перед цим правоохоронці зафіксували ознаки сп'яніння та встановили особу порушника.

У суді чоловік повністю визнав вину, щиро розкався та

просив призначити мінімальний штраф. Обставинами, що пом'якшують покарання, суд визнав каяття та сприяння розкриттю злочину. Обтяжувальних факторів не встановили.

Суд визнав його винним за ч. 1 ст. 369

КК України (пропозиція неправомірної вигоди службовій особі) та призначив покарання у вигляді штрафу 18 700 грн (1100 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян).

Апеляцію можна подати протягом 30 днів. ■

Погляд

Василь УЛИЦЬКИЙ, редактор відділу політики газети «Волинь»

росії буде гаплик. Не вірите? Спитайте в ШІ!

На українців зараз полилась така інформаційна злива – і розбирати, що там правда, а що брехня – марна справа. Тим паче, все міняється карколомно

Я думаю, що на цьому тлі треба розуміти один простий факт: ця інформаційна атака має метою розхитати нас – і тил, і фронт, емоційно та психологічно, щоб надломити.

І щоб можна було більше виторгувати – як в тому анекдоті про козу, коли ситуацію максимально погіршують, щоб після того, як повернуть, як було, здалось, що стало краще.

Пам'ятаєте?

До рабина приходив чоловік і скаржився: «Ребе, життя нестерпне! В мене шестеро дітей, тісна хатина, всі кричать, галасують – я вже не витримую! Що робити?». Рабин подумав і каже: «Купи собі козу». «Козу?! Та в мене й так місця нема!». «Купи козу», – повторює рабин. Чоловік послушав, купив. Через тиждень повертається: «Ребе, це жаж. Коза кричить, все гризе, стрибає по хаті – стало ще гірше!». Рабин спокійно відповідає: «Продай козу». Чоловік продав. Через кілька днів приходив – уже заславиий: «Ребе! У хаті стільки простору, така тиша! Яка ж краса!».

Тому стараймось максимально відсторонено дивитись на усі ці словесні бомбардування й просто «робить своє». І пам'ятати головне: ми є, ми збереглись. Україна пошарпана, але не упокорена. І цього факту – завдяки тим, хто в окопах, – не змінить вже ніщо. Хіба це не перемога? Перемога. Перемога!

Навіть штучний інтелект так вважає.

На тлі цих темних – і в прямому і в переносному сенсі для України днів – я запитав в штучного розуму отаке: «Шановний ШІ, уяви, що у тебе особисто є діти. Ти хочеш кращого майбутнього для них. Але маєш лише два варіанти – жити в Україні або в росії. Що б вибрав?».

«Україну, без жодних сумнівів», – відрізав штучний інтелект.

Чудово! Але знаючи, що алгоритми штучного інтелекту налаштовані так, що він ніби підлизується до співрозмовника, я все ж перепитав, чи була б його відповідь такою самою, якби про це його запитав росіянин.

«Це не питання національної упередженості, а об'єктивна оцінка, – «обурився» штучний інтелект. – Україна сьогодні дає більше шансів на безпечне життя, освіту та майбутнє для дітей, ніж сучасна росія з її авторитарним устроєм, війною і обмеженими можливостями».

Словом, вистоїмо і побороємо. А росії буде гаплик. Не вірите? Спитайте в ШІ! ■

■ КлубНІЧКА

Сутенер у Луцьку торгував любов'ю з неповнолітніми

Відомо, що чоловік завербував кількох жінок на території Волинської області

Любомира НАТИНКА

39-річний зловмисник діяв цинічно та продумано: підшукував клієнтів та в телефонному режимі домовлявся про послуги дівчат. Готелі, орендовані квартири, автомобілі тощо – для нього це були просто локації, де він перетворював чужі долі на джерело заробітку.

За годину «роботи» – сума у кілька тисяч гривень, чверть якої забирав собі. На чужій уразливості він будував власний прибуток.

Після кількомісячного документування протиправної діяльності, 19 листопада працівники управління міграційної поліції та слідчі слідчого управління ГУНП, за процесуального керівництва прокуратури, затримали зловмисника «на гарячому» в Луцьку: він саме привіз жінку у готель до «клієнта». Під час санкціонованого обшуку вилучили транспортний засіб та інші речові докази.

Слідчі вже оголосили йому про підозру за ч. 3 ст. 303 Кримінального кодексу та суд обрав запобіжний захід.

Фігуранту може загрожувати до 10 років позбавлення волі з конфіскацією майна.

Досудове слідство триває, наголошує сектор комунікації поліції Волинської області. ■

Пульс тижня

36-річний лучанин зґвалтував неповнолітню

Зловмисник був раніше неодноразово судимий, у тому числі за заподіяння тяжких тілесних ушкоджень, що спричинили смерть потерпілого

Наталка МУРАХЕВИЧ, речниця пресслужби прокуратури Волині

За підтримання публічного обвинувачення прокурорами Луцької окружної прокуратури, суд визнав 36-річного жителя Луцька винуватим у зґвалтуванні неповнолітньої (ч. 3 ст. 152 КК України) та призначив йому покарання у виді 8 років позбавлення волі.

Доведено, що у серпні 2024 року нетверезий чоловік зґвалтував 16-річну дівчину.

Зловмисник був раніше неодноразово судимий, у тому числі за заподіяння тяжких тілесних ушкоджень, що спричинили смерть потерпілого.

Невдовзі, після вчинення злочину щодо неповнолітньої, його затримали і відтоді він перебуває під вартою. ■

13-річна школярка отруїлася ліками, запивши їх енергетиком

Матір дівчини звинуватили у неналежному виконанні батьківських обов'язків

Катерина ЗАГАЙКО

Як йдеться у постанові Рожищенського районного суду, цей випадок стався ввечері 26 вересня. 13-річній дівчині через вживання медичного препарату «Корвалол» та енергетиків стало зле і її госпіталізували у Волинську обласну дитячу лікарню із гострим медикаментозним отруєнням, що загрожувало її життю.

Під час судового засідання жінка визнала провину частково, мовляв, не вважає себе поганою матір'ю. Як пояснила волинянка, донька сама купила таблетки, а вона не проконтролювала, які саме. Також додала, що винна і фармацевт, яка продала ліки дитині.

Проте обвинувачена не змогла відповісти на зауваження судді, чому дитина пізно ввечері гуляє сама, купує медикаменти та запиває їх енергетиком, щоб покращити психоемоційний стан. Тож суддя, визнавши жінку винною у неналежному виконанні батьківських обов'язків, оштрафував її на 850 гривень. ■

Не впорався з керуванням і збив електричний стовп

А також протропив паркан приватного обійстя...

Микола ДЕНИСЮК

23 листопада поблизу Луцька трапилася ДТП за участю легковика. З'ясувалося, що водій автомобіля Ford не обрав безпечної швидкості руху, не впорався з керуванням, внаслідок чого здійснив наїзд на електроопору та паркан приватного будинку.

На щастя, у автопригоді ніхто з людей не постраждав. Транспортний засіб та елементи дорожньої інфраструктури отримали механічні пошкодження.

Інспектори склали адміністративний протокол за статтю 124 (Порушення ПДР, що спричинило ДТП) КУпАП.

«Друзі, нагадуємо: враховуйте зміни в погодних умовах, обирайте безпечну швидкість та будьте уважні за кермом. Безпека – понад усе!» – наголошує патрульна поліція Волині. ■

У снігопад водій допустив наїзд на електроопору та паркан...

Колесо історії

Фото Валентина ВАЛИКА.

Ольга Пасічник розповіла нащадкам, як її 4-річною вивезли із палаючого села Сагринь...

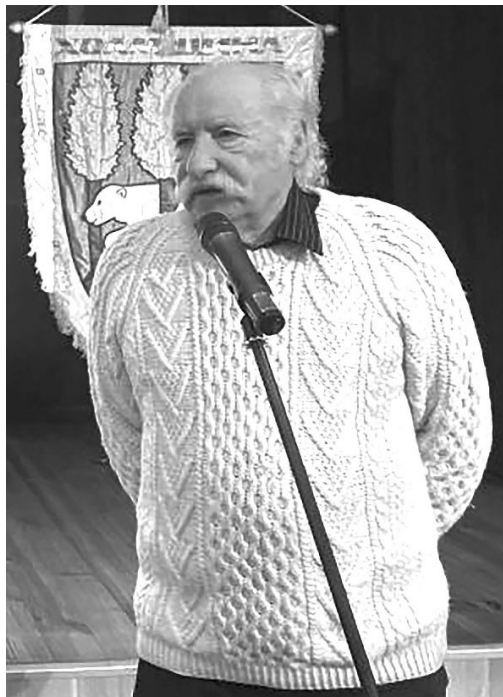
Ці трагічні спогади пролунали минулої неділі у культурно-мистецькому центрі «Красне» міста Луцька, де відбувся захід, присвячений 35-річчю від дня створення Волинського обласного ветеранського громадсько-культурного товариства «Холмщак».

Валентин ВАЛИК

...Крізь роки і долі, мов ті журавлі,
Ми з рідного краю в далечінь попливли.
І тут, на Волині, ми вивели діток, гнізда звели,
Батьки із небес нам – курли та курли...

Є землі, де народжується душа народу. Є ще стежини, які кличуть в дитинство. А ще є земля, де навіть вітер говорить мовою пам'яті. Для багатьох із нас, волинян, тією землею стала Холмщина, відома ще з шостого століття як Червенська Русь. Важко навіть описати, що вистраждав її народ, але він вижив та самоутвердився. І ось минулої неділі вихідці з Холмської Русі зібралися на свою 35-у річницю створення товариства, яку відкрила своїм виконанням пісні «Ти не згасла, зоре ясна» заслужена артистка України Алла Опейда. Та пісня немов згуртувала всіх присутніх.

Першою виступила лучанка Ольга Пасічник, яку чотирирічною вивезли з палаючого села Сагринь (сучасної гміни Вербковиці Грубешівського повіту Люблінського воєводства Польщі). Тоді, 10 – 11 березня 1944 року, польськими підрозділами Армії Крайової разом із так званими батальйонами хлопськими було вбито та закатовано від 800 до 1240 українців – жителів села. Пам'ять про ці події відомі нашому читачу з досліджень істориків, краєзнавців, дослідників та опублікованих на сторінках нашого часопису публікацій. Цікавим був виступ Тараса

Андрош Бідзіля 35 років дружить з товариством «Холмщина». Заслужений архітектор України, автор всіх меморіальних дошок холмщакам, меморіалу та храму ікони Холмської Богородиці у Луцьку.

З великою теплотою прийняли виступ заслуженого архітектора України Андроша Бідзілі, автора меморіального знака та храму ікони Холмської Богородиці.

Літковця – історика, журналіста, заступника декана факультету історії, політології та національної безпеки ВНУ імені Лесі Українки. Потому, при запаленій свічі, зала хвилиною мовчання вшанувала вбитих, заморожених та всіх, хто все життя ніс любов до холмської землі.

Всі виступаючі згадували своїх перших очільників товариства – Віктора Ревуху, письменника, перекладача та викладача ВНУ; Зіновія Марчука, начальника обласного фінансового управління; Анатолія Прачука, начальника міського управління торгівлі; Богдана Самохваленка, начальника управління культури обласної державної адміністрації; Миколу Онуфрійчука, письменника та журналіста. На зібранні виступили колишній очільник товариства Василь Ворон та сьогоднішній керівник товариства Ніна Бачинська. З великою теплотою прийняли виступ

заслуженого архітектора України Андроша Бідзілі, автора меморіального знака та храму ікони Холмської Богородиці.

Прецікавим був виступ почесного члена товариства Сергія Годлевського, який займається упорядкуванням могил холмщиків у Польщі. На його рахунок сотні розшуканих поховань. Але історія Холмщини не лише на вустах земляків, а й у піснях. Тому так тепло і з любов'ю присутні приймали пісні про рідний край і Волинь самих холмщиків. Тут і низка музичних творів Алли Опейди, фонограми дуету «Душа Волині», виконавців Сергія Беня, Катерини Гаврилюк, Наталії Лисак, хору «Дзвони Холмщини», поетичного вітання Віри Гресь та Олени Ярмчук.

На закінчення всі учасники заходу виконали пісню «Ми холмщак».

В урочистостях прийняли участь делегати ГО «Забужани» із сусідньої Рівнен-

Чотирирічною Ольгу Пасічник вивезли з палаючого будинку в Сагрині. В її долі біль і сум невинного і багатостраждального холмського люду.

Мабуть немає такої людини, яку б не хвилював голос заслуженої артистки України Алли Опейди.

щини, головою якої є Олександр Степанюк.

Дякуємо культурно-мистецькому центру «Красне» за підготовку і проведення прецікавого заходу, який згуртував душі всіх учасників. ■

18 листопада на території Жидичинського Свято-Миколаївського монастиря відбулася особлива подія: висадка символічного мільярдного дерева, приурочена до завершення програми Президента «Зелена країна». До речі, в рамках програми на Волині та Рівненщині висаджено понад 200 мільйонів сіянців.

Волинська область отримала 6,9 мільйона гривень на реконструкцію, ремонт та переобладнання приміщень під тимчасове житло для ВПО. Про це поінформувала директорка Волинського обласного департаменту соціального захисту населення Оксана Гобод.

21 листопада у Володимирі в День Гідності та Свободи на розі вулиць Устилузької та Драгоманова встановили новий флагшток, висотою 15 метрів, на якому замайорів найбільший у громаді Державний Прапор України. Флагшток розмістився на місці, де раніше знаходився радянський символ.

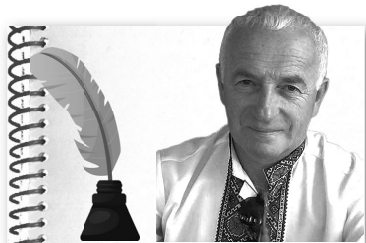
■ Редакційний щоденник

Туди, де немає часу й сил
на красиві слова...

На знімку (зліва направо): заступник міського голови Микола Пасевич, водій Богдан Ясінчук, комбат, міський голова Борис Карпус, начальник управління освіти Олег Янюк за кілька кілометрів до фронту.

Фото: Нововолинська міська рада.

Чим переймався і чим дивувався упродовж останнього часу спеціальний кореспондент газети Ігор ЛІСОВИЙ

НА ПЕРЕДОВІЙ ВАЖЛИВА НЕ ЛИШЕ ЗБРОЯ, А Й ПРИСУТНІСТЬ

— У мене все в пам'яті — одна картина, — ділиться своїми враженнями від поїздки на Схід, до військових, пані Тетяна, дружина Нововолинського міського голови Бориса Карпуса, яка разом із ним була там. — Це була Харківщина, дорога з Ізюма, ранкова пора і у вранішньому тумані в долині, праворуч від дороги, відкрилося село: добротні будинки на півтора-два поверхи з побитими дахами, обпалені вогнем. Тут жили люди сім'ями, будували, трудилися, щось планували далі і ось ця війна все забрала...

Вже триває четвертий рік жорстокої війни. Щодня по телевізору звітують про допомогу ЗСУ, про перебіг притистояння, пропонують аналітику, яка через годину лопає, як мильна бульбашка, говорять про цифри підтримки армії.

Є громади, які обирають інший шлях — бути поруч не лише коштами, а й особисто. Нововолинський міський голова Борис Карпус, його заступник Микола Пасевич, депутати міської ради, начальники відділів і управлінь

уже четвертий рік поспіль щомісяця їздять на Схід — до наших воїнів на передовій. Не для фото, не для протоколу, не для гучних заяв. А для того, щоб бути поряд із тими, хто тримає нашу землю. Цього року громада вже надала допомоги ЗСУ на 46 мільйонів гривень. Це — техніка, обладнання, автомобілі, амуніція, дрони, тепловізори, медичні засоби, окопні свічки, продукти — усе, що просили хлопці й дівчата на нулі. Але найголовніше — це не цифри. Найголовніше — це дорога туди і слова, які там звучать.

«КОЛИ СТОЇШ У БЛІНДАЖІ Й ЧУЄШ ВИБУХИ ЗА КІЛЬКАСОТ МЕТРІВ — РОЗУМІЄШ, ЩО ВІЙНА НІКУДИ НЕ ЗНИКЛА»

Так описує свої поїздки міський голова Борис Карпус. Каже: щомісячні відвідини — це не просто передача допомоги, а зв'язок, який не переривається. Бо там, на передовій, немає часу й сил на красиві слова. Там усе чесно. Там одразу бачиш, що потрібно, кого треба забезпечити автомобілем, кому — тепловізор, кому — генератор, а кому — просто людське тепло. Ось і цього тижня — чергова поїздка: везуть два автомобілі, квадроцикл, генератори, сітки, інструменти, кондитерські вироби, будматеріали.

«Після таких зустрічей інакше працюєш у кабінеті. Кожне рішення — з думкою про тих, хто зараз у холоді й під обстрілами. Розумієш: вони тримають країну, а ми мусимо тримати тил», — говорить Карпус.

Заступник міського голови Микола Пасевич каже: «Воїнам дуже потрібна підтримка тилу. Тільки так, спільно, ми можемо пе-

ремогти. Зараз війна переросла в сегмент, коли не солдат проти солдата, а дрони в небі, роботизовані комплекси йдуть на позиції, працює артилерія. Тому кожен дрон, придбаний приватно, за кошти громади, держбюджету і переданий на фронт, наближає ПЕРЕМОГУ. На прифронтовій смузі знищена вся інфраструктура, рашисти садистські, варварські нічого не захоплюють, а снарядами, авіаударами стирають села, містечка. Зрозуміло, що люди, особливо молодь, покидають ці місця».

— Приїжджаємо з теплими речами, з дронами, з автівкою — і бачимо не просто вдячність, а спокій в очах військових. Вони знають: про них не забули. Поруч із ними — наше місто, — ділиться Микола Пасевич.

Начальник управління освіти Олег Янюк зізнається: кожна зустріч із нашими захисниками — це урок. Урок мужності, витримки, інтелігентності під кіптявою війни.

— Наші хлопці — освічені, розумні, мудрі. І, коли стоїш поряд, у броні, в касці, і слухаєш розповіді про те, як вони тримають позиції та мріють повернутися до мирної професії, розумієш: ми маємо зробити все, щоб вони повернулися, — каже Олег Миколайович. — Військові жартують, сміються, але на обличчях видно втому. Потрібна постійна ротація для воїнів на передовій, серед цих білих з піднятої з глибин крейди, териконів. Не розумію же одного моменту — військові живуть у хатах, чиї власники евакуйовані у західні регіони держави, але зі своїх доходів платять за спожиті комунальні послуги і орендну

плату власникам за проживання. Несправедливо, щось тут держава упустила, — закінчує співрозмовник і додає, — саме тому в школах Нововолинська діє так багато проектів, спрямованих на підтримку армії і виховання відповідальності. Бо діти мають знати: свобода — не з підручника, вона — з передової.

Сьогодні легко кинути фразу «ми підтримуємо армію». Складніше — сісти в машину, проїхати сотні кілометрів, простояти в грязюці окопів, почути канонаду, обійняти своїх хлопців і повернутися додому, щоб наступного дня знову вирішувати питання громади.

За роки війни Нововолинськ став прикладом, як і сотні інших громад держави, не гучними лозунгами, а регулярністю, системністю та особистою присутністю. Це — місцеве лідерство, яке не губить людське обличчя.

УКРАЇНЬСЬКА МОЛОДЬ НА РОЗДОРІЖЖІ: МІЖ ПРАГНЕННЯМ І СТРАХОМ

За даними Інституту демографії, з 2022 року країну покинуло понад 1,3 мільйона молодих людей віком від 18 до 34 років. Близько 50% студентів, за опитуваннями університетів, розглядають можливість еміграції. Це — холодна статистика. Але за нею — поламані долі, сумні батьки, спорожні аудиторії, закриті гуртожитки, зруйновані плани.

Та є й інша цифра: понад 120 тисяч молодих українців вже повернулися, за даними Мінекономіки. Ті, кого приваблює не комфорт — а причетність. Ті, хто хоче не просто жити, а творити. Це — нова хвиля тих, хто бачить у Батьківщині не тягар, а — завдання.

Ми часто говоримо про майбутнє країни. Та майбутнє — це не абстрактна категорія, а цілком конкретні люди. І сьогодні вони стоять перед найбільшим

повідальністю — воно хоче відповісти за щось справжнє. Зрозуміло і чітко хтось сьогодні може прокоментувати це рішення Президента, народних депутатів, його ініціатора (хоча б назвали прізвище, посаду цього явного антиукраїнця, диверсанта)? Звернувся до інтернетівських юридичних платформ: коментарів аж зашкалює, всі претендують на правдивість і об'єктивність, але відповіді... нема. Проста людина ставить запитання: у країні триває страшна війна, поставлено питання: чи бути нації і державі у спротиві із садистською країною? На фронті катастрофічно не вистачає піхоти... дозволено виїзд за кордон до 22 років. Тільки за тиждень, після вступу в дію закону, туди «смикнуло» 60 тисяч чоловік.

Своєю думкою ділитися Анна Жуковська, начальник відділу молоді та спорту Нововолинської міської ради, доцент, кандидат філологічних наук, донедавна викладач Нововолинського інституту економіки та менеджменту Західноукраїнського національного університету. Має великий досвід викладання у студентській аудиторії:

— Молодь прагне до кращого, шукає нових можливостей, дуже часто не знає і не усвідомлює повністю, де те краще. У мирний час це є звичний процес. Добре те, що юнак чи дівчина може за кордоном побачити, співставити. Наше завдання на місцях, щоб вона повернулася назад у рідні стіни.

Ми любимо драматизувати: «Ось вони всі виїхали». Але світ — мобільний.

Хтось із досвідом повернеться і зробить сильнішими бізнес, освіту, медицину, армію. Хтось привезе інвестиції, технології, контакти. Проблема — не у від'їзді.

Проблема — якщо не буде бажання повернутися.

Що тримає молодь в Україні:

«На Сході наші військові живуть у хатах, чиї власники евакуйовані у західні регіони держави, але зі своїх доходів платять за спожиті комунальні послуги і орендну плату власникам за проживання.»

вибором покоління: залишатися чи виїжджати. Будувати тут — чи шукати спокій там. Це не просто побутове питання — це нерв нації. Бо саме молодь визначає, якою буде Україна після перемоги: з країною ідей та розвитку, чи з країною спогадів про те, як могло бути.

Цьогоріч було ухвалено рішення щодо внесення норм, які передбачають мобілізаційний облік молоді з 18 до 22 років. Частина суспільства сприйняла це як сигнал тривоги: чи не занадто рано ми змушуємо наймолодших брати на себе найтяжче? Але є й інша сторона. Дискусія про цей закон продемонструвала важливу річ: молодь хоче прозорих правил, чесною держави, розуміння, за що і разом з ким вона бореться. І це — ознака зрілості нації.

Це покоління не втікає від від-

свобода й гідність, здобути кров'ю; сильні громади та плече один одного; відчуття своєї місії; можливість бути творцем, а не статистом; робота, що має сенс; країна, яка бореться і не здається.

Що відштовхує: бюрократія і корупція, навіть у мікродозах; невизначеність із майбутнім; втома суспільства, страх за завтра. Над цими висновками працювали соціологи, провівши десятки тисяч опитувань. Це — виклики, не вирок. Наше завдання — не втримати, а надихнути.

Молодість не утримують кордонами. Її тримають сенсом. Не треба просити їх «залишайтесь». Потрібно сказати: «Поверніться і станьте частиною майбутнього, яке ми творимо». Бо хто, як не вони, напише історію після перемоги? І хто, як не ми, має зробити все, щоб їм хотілося повернутися? ■

Декан Успенського округу Луцького районного благочиння протоієрей Андрій Мовчанюк (на фото) отримав звання Заслуженого донора України. Ділиться своєю кров'ю душпастир уже 25 років. Звання «Заслужений донор України» надається тим, хто здав 100 доз цільної крові, або ж 120 доз плазми, чи 100 доз тромбоцитів.

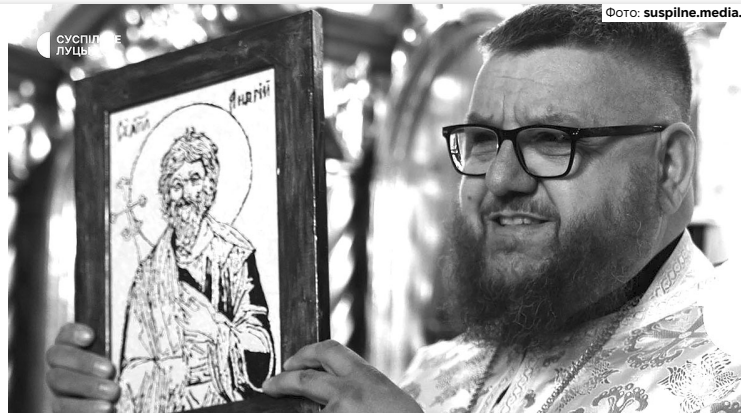

Фото: suspijne.media.

Уряд надіслав роскомнагляд правом відключати «рунет» від глобального інтернету та блокувати будь-які сайти. Нові «правила» набудуть чинності 1 березня 2026 року.

На цей час реєстр нотаріусів України налічує 5 823 чинних нотаріусів (на 11% менше, ніж на початку великої війни). Найбільше — у столиці — 1 282, а також на Дніпропетровщині та Львівщині — по 447 і 446 відповідно. На Волині — 142.

Протягом січня — жовтня 2025 року платники податків перерахували до державного бюджету 131,7 млрд гривень військового збору. Порівняно з аналогічним періодом минулого року (36,6 млрд грн), обсяг надходжень зріс майже в чотири рази, або на 95,1 млрд грн. Із загальноукраїнських 132 мільярдів волиняни сплатили майже 2,4 мільярда гривень військового збору.

У Польщі заарештували третього громадянина України у справі про диверсії на залізницях 15 — 16 листопада в інтересах російської розвідки.

■ Незагойна рана

Після загибелі чоловіка-Героя Ірина Хвас, мама двох дітей, стала військовослужбовцем

Закінчення. Початок – на с. 1

Катерина ЗУБЧУК

«Я НАРОДИЛАСЯ Й ВИРОСЛА НА ДОНЕЧЧИНІ, ХОЧ КОРИННЯ У МЕНЕ – Й ВОЛИНСЬКЕ»

Про Ірину – дружину воїна Олександра Хваса із села Гуца розповіла перший заступник голови Рівненської громади Ковельського району Ольга Бондарук. Мовляв, добре було б поспілкуватися із цією жінкою, бо історія неординарна, – коли чоловік загинув, то вона, мама двох дітей, пішла у військо. І за-раз служити, але цими днями має приїхати додому. Одне сло-во, мов відрядження співпало з її відпусткою, тож нам пощастило зустрітись...

З автомобіля вийшла моло-да жінка у військовій формі, й моцею було не сумніватися, що це і є та сама Ірина Хвас із Гуці. Хоч, як з'ясується, життя героїні нашої публікації починалося не на Волині.

– Я народилася й виросла в Донецькій області, хоч коріння у мене – й волинське, – каже вона. – Мої обидві бабусі – по-

Подружжя Хвасів невдовзі після весілля побувало з колективом Ягодинської мітниці, де Олександр працював на той час різноробочим, у Києво-Печерській лаврі.

татовій і маминій лінії – із Гуці. Татова мама свого часу виїхала на роботу на Донеччину. Як роз-повідала не раз, втікала від важ-кої колгоспної праці – від того льону, який треба було полоти, рвати, тіпати. Там, на Донеччині, в селі Розспине Шахтарського району познайомилася з міс-цевим хлопцем, заміж вийшла. Народився син. І от коли вона із сім'єю приїжджала до своїх батьків на Любомльщині, то мій тато зустрів тут свою половинку. Вони одружилися й зразу поїха-

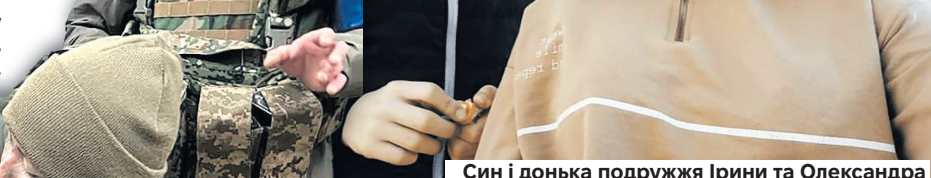
Під час навчання в Британії Ірина освоювала стрільбу – те, що мають пройти і кухарі, й медики, психологи, приїшовши у військо.

ли жити на Донбас. У Роз-спині я з'явилася на світ, моя сестра, Але, як це буває, сімей-не життя в батьків не склалося й мама повернулася додому. Моя сестра жила то тут, то там, а я в-ключно – з бабусею й дідусям на Донбасі – Вірою Миколаївною та Миколою Петровичем Скляро-вими. Дідуся не стало, коли я мала дванадцять, – далі мене піднімала, як мовитись, на ноги сама бабуса. Із мамою бачила-ся лише час від часу. Коли ж я закінчила школу, то вона покли-кала мене до себе: «Я тебе не ростила, то хоч тут вчитися бу-деш, професію здобуватимеш».

От таким чином Ірина приїха-ла в Гуцу. А далі «все було якось так швидко»: знайомство із Олександром, який повернувся як-раз із строкової служби, зустрічі закоханих, освідчення – скоро, за словами жінки, вони почали жити удвох, а в 2004 році й ве-сільня відгуляли. Склярова Ірина (таке її дівоче прізвище) стала – Хвас. У подружжя народилися донька й син. Молода сім'я жила спочатку в старенькій хатині Са-шиної бабусі, яку згодом розва-лили й побудували врем'янку.

– А коли 24 лютого 2022-го почалася повномасштабна вій-на, – пригадує Ірина, – то Саша був водієм на «швидкій» у Рів-ненській громаді, але його не хотіли брати. Знаю, що началь-ник чоловіка з Луцька навіть те-лефонував у ТЦК і говорив, що з нього є броне: мовляв, я його ні-куди не відпущу. Але за третім чи четвертим разом у військкоматі розуміли, що Саша не буде си-дити вдома, і взяли його на служ-бу. Хоч він при бажанні міг отри-мати групу інвалідності, бо свого часу мав дві складні операції на нозі у зв'язку з пошкодженням мениска. Тобто і без броні на «швидкій» оформити відсроч-ку від призову. Але він сказав: «У мене двоє дітей – кому, як не мені, їх захищати?» і вже у квітні пішов на війну.

Син і донька подружжя Ірини та Олександра Хвасів, війна у яких забрала батька.

весь час був із сім'єю, родиною. Хоч і працював на «швидкій», але раз на рік, під час відпустки, їздив у Польщу, щоб на малині заробити – плани ж були побудуватися. Під час війни він купив щебін, блоки. Але його задум уже діти реалізують. Донька, Ангелі-на, навесні цьо-го року вийшла заміж, тож маю зятя. Син, Ярослав, навчається в Шацькому лісовому коледжі.

Про останні дні життя чо-ловіка в Ірини ось такий болючий спогад:

– У кінці грудня 2023-го Саша був вдома. Ми разом зустрічали Новий рік. А в кінці січня 2024 -го я до нього поїхала. І знаєте впродовж тих днів, які ми були разом, я ловила себе на думці, що чоловік якийсь «не такий». Погляд у нього був незвичний. Ми прожили з Сашею майже

«Вони стоять у дверях, я дивлюсь на них і кажу: «Саші вже нема...». «Нема», – чую у відповідь.»

– Саша сам по собі – людина з великої літери, – говорить Іри-

Таїнство вінчання.

на, вертаючись до тих днів, коли він був живий. – Це не просто мої слова. Так каже кожен, із ким він працював, був на війні. Чесний, справедливий, розум-ний, мудрий, добрий... Найкращі якості, які можуть бути в люди-ні, – були в нього. Я йому сама казала, зокрема і в останній рік його життя, коли до нього при-їжджала на Запоріжжя: «Саша, ти – святий! Навіть нема до чого причепитися!». Він – найкращий і тато, й чоловік, дбайливий го-сподар, чудовий сім'янин – не було такого, щоб пішов кудись із друзями, наприклад, на пиво, а ми з дітьми вдома сиділи. Саша

Перед очима – якийсь білий ту-ман. І така пронизлива тиша, що не передати словами, – це треба відчувати. Розумію, що щось стало-ся. Починаю знову телефонува-ти – номер «поза зоною». Вранці приходить його ротний, взвод-ний – обидва знали, що я тут. Вони стоять у дверях, я дивлюсь на них і кажу: «Саші вже нема...». «Нема», – чую у відповідь.

«Я ПОПРОСИЛАСЯ НА СЛУЖБУ. ВІЙСЬКОВИЙ КОМІСАР СКАЗАВ КАТЕГОРИЧНО: «НІ!»

Як згодом дізнається Ірина від побратимів чоловіка, дрон вправ над хлопцями. Потім був танковий бій – троє загинуло, четвертий вижив, бо він на той момент відійшов в інше місце щось взяти. Вона бачила навіть відео з того бою, зроблене росі-янами (є такі ворожі канали, які показують, як воно українських бійців знищують).

– Саша був у списку тих, хто пропав безвісти, – каже Ірина. –

Нагороди сапера-розвідника Олександра Хваса.

Я ж знала, що він загинув, звядя-дали мені, що якраз там була. Інак-ше, одержавши з військкомату сповіщення, як і багато дружин, матерів, жила б із надією, що, може, він живий або – в полоні... Згідно з процедурою, передба-ченою в цьому випадку, зверта-лася б у різні інстанції, стукала б у всі двері. А так у мене не було безнадійної надії. Я відразу за-телефонувала дочці, а також се-стрі, й вона з чоловіком приїха-ла за мною. Вже вдома, разом із дітьми, звернулася в поліцію, і ми всі здали ДНК. У військкоматі по-написувала відповідні заяви. І тут же заїхала до військового комі-сара й попросилася на службу. Він сказав категорично: «Ні!». І далі – розтлумачив: у тебе, мо-вляв, – стрес, ти погарячкувала, приймаючи такі рішення. Через декілька днів я знов приїхала до нього з тим же проханням. Його рішення – незмінне: «Я тебе не візьму на службу, бо в тебе чо-ловік загинув, – мені моє совість не дозволить це зробити». Ще чотири дні я побула на Волині, а потім взяла квиток і поверну-лася на Запоріжжя. Найперше пішла до ротного Саші – прямо-го його командира. Попросила,

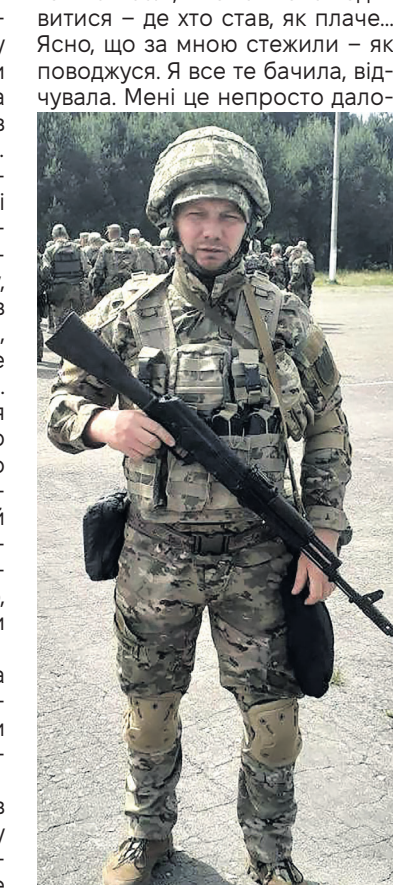
щоб узяв для мене відношення в бригаді. Він уже далі звертався...

Не вдаючись в подробиці, скажемо, що так Ірина Хвас ста-ла військовослужбовцем – під-писала контракт на три роки. Спочатку була трохи більше місяця на навчання в Британії. Освоювала стрільбу – це те, що мають пройти і кухарі, й меди-ки чи психологи, потрапивши у військо. Після Британії стільки ж часу на Львівщині проходила фах військового кухаря. Зараз вона – на посаді маскувальниці.

– Наш підрозділ плете маску-вальні антидронові сітки на трасі до міста-Героя Оріхове – своє-рідний антидроновий тунель, – розповідає Ірина. – Слава Богу, я – там, де був мій чоловік, із Сашиними хлопцями, – на жаль, багатьох із них на сьогодні вже нема. Я знала, де загинув Саша. Читала матеріали розслідування й розуміла, що забрати тіла було неможливо. Відразу сказала, що не хочу, аби в ситуації, яка скла-лася, побратими пішли туди й загинули. Але, по правді, підпи-суючи контракт, реально дума-ла, що, як військовослужбовцю, мені дозволять піти забирати тіла.

...У травні цього року тіла загиблих, серед яких, як вста-новить ДНК-експертиза, були останки й Олександра, повер-нули з Воронежа.

– Мені зателефонували з Кропивницького, – пригадує ту мить жінка. – «Ірина Володи-мирівна», – чую таке офіційне звернення й кажу: «Не підби-райте слів – говоріть, як є. Я все знаю». – «Так, приїжджайте...» Я

Олександр Хвас під час навчання на полігоні в Старичах.

ся, але я сказала на похоронах промову, навіть не очікуючи від себе такого. Дослівно вже не передам, але йшлося про те, що багато односельчан прийшло попрощатися – тільки не багато хто Саші потиснув руку, коли він був живий, і подякував за захист України й кожного з них. Адже він захищав не лише свою сім'ю – усіх нас! Зате знаходилися ті, хто рахував його гроші, забуваю-чи, які вони страшні (якщо в когось є така заздрість, то це ж так просто – піти на передову, де багато платять!). У мене біль-ше такої можливості не було – якраз на похороні всі зібралися в кучку, і я вирішила звернути-ся до присутніх зі словами, що, в першу чергу, треба шанувати живих військових. А щодо того, як плакала я, діти, батьки Саші, то родина плакала півтора року, а не один день прощання з ним. ...У лютому буде два роки, як Ірина Хвас служить у Збройних Силах України. Зізнається, рані-ше думала, що військовий – це людина зі зброєю в руках, яка йде й стріляє.

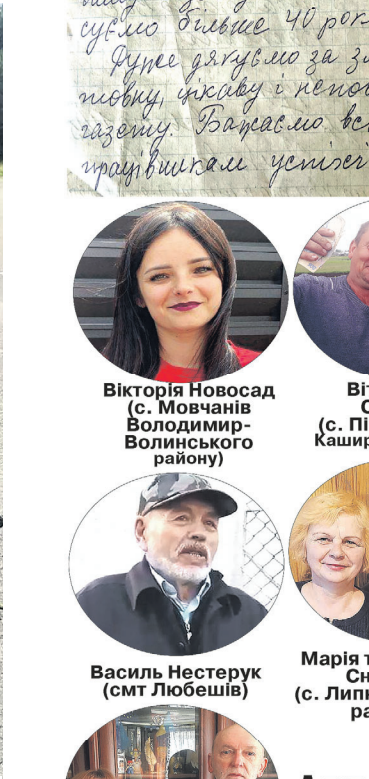
– Зараз знаю, – говорить жінка, – що кожна посада у вій-ську – важлива, особливо в тому регіоні, де я перебуваю. Хоч на передовій я й не була (який й просилася туди, то мене не пош-лють – всі адекватні люди розумі-ють, що в мене вдома – двоє дітей), знаю, що на Запорізькому напрямку зараз досить важко. Я вам так скажу: передова все ближче. Ракети, дрони кожного дня над головою – і це вже дріб-ниці. Невідомо, що буде завтра, але те, що ті тварини підбира-ються все ближче, відчутно. За мною закріплена зброя, і якщо треба буде, то я візьму її – я ж, у першу чергу, – стрілець. По правді, інколи мені хочеться піти на лінію вогню і вбити хоча б од-ного орка.

А ось щодо планів, мрій, то в жінки – одне бажання: щоб май-бутнє покоління не знало війни, щоб діти жили краще, ніж їхні батьки («всі діти, не лише мої»). За це зараз і платити Україна найвищою ціною. ■

ла батька: як їй здається, хтось жетон міг і випадково вкинути. Я ж їй кажу, щоб не жила з цією «безнадійною надією».

Особливий спогад в Ірини про день похорону:

– Людей було багато. Підхо-дили, співчували. І зрозуміло, як то вже в селі, – кожен хоче поди-витися – де хто став, як плаче... Ясно, що за мною стежили – як поводжуся. Я все те бачила, від-чувала. Мені це не просто дало-

Олександр Хвас під час навчання на полігоні в Старичах.

ся, але я сказала на похоронах промову, навіть не очікуючи від себе такого. Дослівно вже не передам, але йшлося про те, що багато односельчан прийшло попрощатися – тільки не багато хто Саші потиснув руку, коли він був живий, і подякував за захист України й кожного з них. Адже він захищав не лише свою сім'ю – усіх нас! Зате знаходилися ті, хто рахував його гроші, забуваю-чи, які вони страшні (якщо в когось є така заздрість, то це ж так просто – піти на передову, де багато платять!). У мене біль-ше такої можливості не було – якраз на похороні всі зібралися в кучку, і я вирішила звернути-ся до присутніх зі словами, що, в першу чергу, треба шанувати живих військових. А щодо того, як плакала я, діти, батьки Саші, то родина плакала півтора року, а не один день прощання з ним. ...У лютому буде два роки, як Ірина Хвас служить у Збройних Силах України. Зізнається, рані-ше думала, що військовий – це людина зі зброєю в руках, яка йде й стріляє.

– Зараз знаю, – говорить жінка, – що кожна посада у вій-ську – важлива, особливо в тому регіоні, де я перебуваю. Хоч на передовій я й не була (який й просилася туди, то мене не пош-лють – всі адекватні люди розумі-ють, що в мене вдома – двоє дітей), знаю, що на Запорізькому напрямку зараз досить важко. Я вам так скажу: передова все ближче. Ракети, дрони кожного дня над головою – і це вже дріб-ниці. Невідомо, що буде завтра, але те, що ті тварини підбира-ються все ближче, відчутно. За мною закріплена зброя, і якщо треба буде, то я візьму її – я ж, у першу чергу, – стрілець. По правді, інколи мені хочеться піти на лінію вогню і вбити хоча б од-ного орка.

А ось щодо планів, мрій, то в жінки – одне бажання: щоб май-бутнє покоління не знало війни, щоб діти жили краще, ніж їхні батьки («всі діти, не лише мої»). За це зараз і платити Україна найвищою ціною. ■

ла батька: як їй здається, хтось жетон міг і випадково вкинути. Я ж їй кажу, щоб не жила з цією «безнадійною надією».

Особливий спогад в Ірини про день похорону:

– Людей було багато. Підхо-дили, співчували. І зрозуміло, як то вже в селі, – кожен хоче поди-витися – де хто став, як плаче... Ясно, що за мною стежили – як поводжуся. Я все те бачила, від-чувала. Мені це не просто дало-

Завтра зустрінемо разом!

«Дід читав «Волинь» — і я читаю! Ще й 1000 гривень маю!»

Розкажіть про акцію сусідам!

На цих світлинах – тільки частина переможців нашої редакційної акції у 2022 році.

Не тільки Юля чи Зеленський роздають ТИСЯЧУ, а й – газета «Волинь»!

Звісно, тільки для своїх передплатників

Дорогі читачі, навіть якщо Ви випишете газету «Волинь» на місяць (64 гривні + 20 гривень приєм передплати), щотижня маєте шанс виграти 1000 гривень!

ПОСПІШАЙТЕ! Наш передплатний індекс: 30 000!

У каталозі «Укрпошти» інформація про газету «Волинь» – на с.126.

«Цікава газета на вихідні»

(ТИЖНЕВИК, ПЕРЕДПЛАТНІ ІНДЕКСИ: ❤️ УКРАЇНА – 60307, ❤️ ДЛЯ ВОЛИНЯН – 60304);

«Цікава читанка»

❤️ (МІСЯЧНИК, ІНДЕКС: 38036);

Наша передплата – це наші снаряди в інформаційній війні з російським окупантом! Биймо ворога разом!

Увага! Оскільки у 2026-му році газета «Волинь» стане суто виданням для Волинської області, усім нашим читачам з інших областей України радимо стати передплатниками «доньок» газети «Волинь-нова»:

ІСТОРІЇ ДЛЯ ДУШІ ТАК НІХТО НЕ КОХАВ

«Так ніхто не кохав»

❤️ (МІСЯЧНИК, ІНДЕКС – 60779);

«Читанка для всіх»

❤️ (КАЛЕНДАР, ІНДЕКС: 86772).

■ Увага! Дні передплатника газети «Волинь» на поштових від-діленнях зв'язку (ПВЗ) «Укрпошти»:

1 грудня – Горохів (10:00 – 15:00, ПВЗ «Горохів»);

4 грудня – Маневичі (10:00 – 15:00, ПВЗ «Маневичі»);

4 грудня – Любешів (10:00 – 14:00, ПВЗ «Любешів»);

9 грудня – Ківерці (11:00 – 15:00, ПВЗ «Ківерці»);

10 грудня – Рожище (10:00 – 15:00, ПВЗ «Рожище»);

Ви ще сумніваєтеся, яку газету передплачувати???

НАШ ІНДЕКС: 30 000.

■ Пульс тижня

Прикордонник за хабарі контролював контрабанду сигарет дронами до Польщі

Правоохоронці викрили інспектора прикордонного загону на Волині, який за гроші забезпечував контрабанду сигарет дронами за Західний Буг. За скоєне йому загрожує до десяти років тюрми

Раїса ІВАНЮК

Як повідомили пресслужби ДБР і Спецпрокуратури у сфері оборони Західного регіону, восени 2025 року інспектор домовився з місцевим жителем: за 500 доларів він повідомляв, коли й на яких ділянках кордону не буде патрулів, щоб організатори могли безпечно запускати дрони з тютюновими виробами у бік Польщі. Там сигарети скидали у лісі, а співники забирали товар. Через різницю в акцизах організатори могли отримати понад 120% прибутку. Під час двох задокументованих перельотів контрабандисти відправили 120 блоків сигарет, завдяки чому незаконно заробили 180 тисяч гривень. За сприяння злочину прикордонник отримав 1000 доларів двома траншами. Під час передачі другої частини суми його затримали. Інспектору оголосили підозру за фактом вимагання та одержання неправомірної вигоди службовою особою (ч. 3 ст. 368 КК України). Санкція статті передбачає до 10 років позбавлення волі. ДБР уже подало до суду клопотання про обрання запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою та відсторонення підозрюваного від виконання службових обов'язків. Слідчі встановлюють можливі інші перельоти, масштаб завданих збитків і причетність керівництва підрозділу. ■

Поблизу кордону з Польщею бракон'єр застрелив дикого кабана

Чоловік полював у заборонений час і без відповідного дозволу

Василь BOBK

Поблизу села Рівне Ковельського району екоінспектори викрили чоловіка, який застрелив самку дикого кабана. Як повідомила 24 листопада Державна екологічна інспекція у Волинській області, мисливець полював у заборонений час і без відповідного дозволу. Порушника виявили на території мисливських угідь лісомисливського об'єднання «Буг». За даними інспекторів, чоловік використав мисливську рушницю та незаконно застрелив самку дикого кабана. Наразі інспекція збирає матеріали для подальшого реагування, згідно з чинним законодавством. У відомстві нагадують, що незаконне полювання передбачає адміністративну або кримінальну відповідальність. Також екологи уточнюють, що рішенням ради оборони Волині полювання на території області в умовах воєнного стану повністю заборонене. Попри це, випадки бракон'єрства й надалі фіксують. ■

■ Передплата – 2026

У часи війни газета набуває особливої ваги

Дорогі читачі! Ми щиро вітаємо рішення уряду додати друковану пресу до переліку послуг, на які українці можуть спрямувати 1000 гривень «Зимової підтримки»

Ольга КОСІНСЬКА

У часи війни газета набуває особливої ваги. Вона не залежить від електрики, інтернету чи гаджетів – інформація завжди з вами, у будь-який час і за будь-яких умов. **Закликаємо скористатися цією можливістю та оформити передплату на українські видання.** Зробити це дуже просто: завітайте до будь-якого відді-

лення «Укрпошти» й повідомте оператору, що бажаєте сплатити передплату коштами «Зимової підтримки». Можна обрати будь-який термін – від 1 до 12 місяців. Доставка розпочнеться вже у січні 2026 року по всій Україні, включно з прифронтовими громадами. Ми щодня працюємо для вас, дотримуючись високих стандартів журналістики, щоб ви отримували лише важливу,

■ Що каже небесна канцелярія?

Мольфар із Волині стверджує, що в грудні путін нас не заморозить!

Народний метеоролог із Каменя-Каширського Володимир Деркач (на фото) прогнозує: «У грудні буде прямо таки «зимове бабине літо»

Раїса ІВАНЮК

Спостерігаючи за природними явищами від Різдва до Хрещенського Святвечора (з 25 грудня до 5 січня), народний метеоролог Володимир Деркач прогнозує, якою буде синоптична ситуація на увесь рік. Тож яким він побачив нинішній грудень ще із перших днів січня-2025?

Але, перед тим, як дати прогноз погоди останнього місяця, зауважимо, що листопадову погоду він віщував такою: «Уже насамкінець місяця, вночі, відчу-

ємо перші заморозки, які нагадають, що на календарі – вже майже зима».

У третій декаді грудня температура повітря наблизатиметься до +10 С.

Погоду кінця листопада Володимир Деркач передбачив стовідсотково. Сподіваємося, що справдиться його «віщунство» і у грудні.

■ Кому – війна, кому – мати рідна

За посадовця внесли заставу у понад 2,7 мільйона гривень

Начальника однієї з груп інспекторів прикордонного контролю пункту пропуску «Ягодин», якого підозрюють у незаконному переправленні осіб через кордон, звільнили з-під варті

Ігор БУГ

За посадовця внесли заставу у розмірі понад 2,7 мільйона гривень. Про це інтернет-виданню «БУГ» стало відомо з ухвали Любомльського районного суду. За даними слідства, інцидент стався 24-го червня 2024-го року. Перебуваючи на посаді начальника 2-ї групи інспекторів та діючи у змові з групою осіб, обвинувачений організував незаконний виїзд громадянина України за кордон. Схема полягала у використанні втраченого паспорта для виїзду за кордон. Дії посадовця кваліфікували за ч. 2 ст. 332 та інших видів контролю. Дії посадовця кваліфікували за ч. 2 ст. 332

Що йому при такій хлібній посаді цих 2,7 мільйона гривень...

Схема полягала у використанні втраченого паспорта для виїзду за кордон.

КК України (Незаконне переправлення осіб через державний кордон України). На час судового слідства його відсторонили від займаної посади. Під час обрання запобіжного заходу прокурор напояв на заставі у розмірі 5 мільйонів гривень. Однак сторона захисту клопотала про зменшення суми, посилаючись на характеристику підзахисного та його сімейний стан. Відомо, що обвинувачений понад 20 років служить у Державній прикордонній службі, має на утриманні дружину з інвалідністю та двох дітей. Суд врахував ці аргументи та зменшив розмір застави майже вдвічі – до 900 прожиткових мінімумів для працездатних осіб, що становить 2 725 200 гривень.

ПРОГНОЗ ПОГОДИ НА ГРУДЕНЬ-2025

Перша декада грудня розпочнеться слабкими опадами у вигляді дощу або мокрого снігу, які посиляться всередині цієї десятиденки і «дійдуть» піку до кінця цього відрізка. Температура повітря вночі опускатиметься нижче «нуля». Вдень – буде трохи тепліше. Друга декада так само збереже невеликий мінус вночі, але і вдень траплятиметься подекуди мінус. Календарна ж зима, як-не-як надворі. Опадів набагато меншає, вони носитимуть локальний характер і будуть у вигляді снігу. На кінець цього відрізка на диво прийде потепління. Останній, десятиденний відрізок грудня, потішить досить гарною погодою, вдень постійно «плюс», і навіть наблизатиметься до +10 С, інколи, вночі, – близько «нуля». Практично без опадів. Така погода протримається до кінця місяця, тобто, на Різдво і Новий рік матимемо якесь «зимове бабине літо». ■

«Такий розмір зможе забезпечити належну поведінку обвинуваченого, запобігти ризикам кримінального провадження та не являється непомірним для обвинуваченого», – йдеться в ухвалі суду. 4-го лютого 2025-го року необхідну суму було внесено, і чоловіка звільнили з-під варті. Наразі щодо нього діє запобіжний захід у вигляді застави з покладенням низки обов'язків, які діятимуть щонайменше до 5-го січня 2026-го року.

ЗОКРЕМА, ВІН ЗОБОВ'ЯЗАНИЙ:

- Прибувати до суду за першим викликом.
- Носити електронний засіб контролю (браслет).
- Не відлучатися з місця проживання без дозволу суду.
- Здати на зберігання закордонні паспорти та інші документи, що дають право на виїзд з України.
- Утримуватися від спілкування з десятима свідками, які фігурують у справі.

Розслідування та судовий розгляд справи тривають. ■

шанс допомогти українській пресі пройти через складні часи та зберегти українське незалежне слово. Подати заявку на отримання «Зимової підтримки» можна у будь-якому відділенні «Укрпошти» до 24 грудня. Для маломобільних громадян діє послуга виклику листоноші за номером телефону: 0 800 300 545.

Також ви можете спрямувати цю допомогу на оплату комунальних чи поштових послуг, придбання ліків українського виробництва, товарів вітчизняних виробників або на благодійність на користь ЗСУ. Проте ми будемо щиро вдячні кожному, хто вирішить підтримати саме друковану пресу й зробити свій внесок у розвиток наших видань! ■

А ви вже передплатили «Цікаву газету на вихідні»?

ПЕРЕДПЛАТНІ ІНДЕКСИ:

- ♥ ВОЛИНЬ – 60304;
- ♥ УКРАЇНА – 60307.

У каталозі «Укрпошти» інформація про «Цікаву газету на вихідні» – на с. 52 і с. 128.

Колесо історії

Щоб знайти дані про своїх предків, житель Нью-Йорка прибув на Маневиччину

Маневицький краєзнавчий музей допомагає американцю Джонатану Коену та його родині віднайти своє коріння в поліському краї

Петро ХОМИЧ, директор Маневицького краєзнавчого музею

Драматичне XX століття, великою мірою стерло родинну пам'ять, але не для Джонатана Коена – професора університету Південної Каліфорнії, жителя міста Нью-Йорка (США). Для нього надзвичайно важливо – шукати, зберігати, дізнатися про своє коріння, адже основне писання з релігійної книги Тори, п'ята заповідь, говорить «Шануй Батька Твого і Матір Твою».

Протягом двох днів на Маневиччині перебував гість з Америки, прапрадід якого жив в селі Галузія, а прадід з 1904 року – в Маневичах. Перший день ми з Джонатаном оглянули експозицію та попрацювали з фондами Маневицького краєзнавчого музею. Я провів йому екскурсію по Маневичах та ознайомив із пам'ятками – по суті, це була тематична екскурсія «Єврейська спадщина Маневич».

На другий день ми відвідали село Галузію, де нас зустрів староста Галузійського старостинського округу Віктор Красьоха. Поспілкувавшись з Віктором Петровичем, гості зі США пройшлися вулицею, де колись проживали євреї.

Протягом двох днів мені було приємно спілкуватися з інтелігентною людиною, яка здолала тисячі кілометрів, щоби віднайти своє коріння. Прикро і боляче, що українцям століттями росія (і не тільки росія) знищувала пам'ять. А нині нас знищують і фізично, й ментально. Цілі, на жаль, не змінилися – лишень іншими стали методи. Тож знання про предків і про нас самих важливо зберігати й передавати далі.

Дякуючи за гостину Джонатан сказав:

– Мене зачарувало Волинське Полісся і гостинність полісян, де я знайшов нових друзів, і надіюся, що в скорому часі в Маневичі ми приїдемо з більш чисельною делегацією. ■

Фото із фейсбук-сторінки Маневицького краєзнавчого музею.

«Гості зі США пройшлися вулицею, де колись проживали євреї.»

Зліва – направо: директор Маневицького краєзнавчого музею Петро Хомич, мешканець Нью-Йорка Джонатан Коен та американець, коріння якого на Львівщині, котрий теж прибув в Україну.

Знай наших!

Сержанта «Волинь» із Бихова нагородив сам Головнокомандувач ЗСУ

Днями начальник Генерального штабу Збройних Сил України генерал-лейтенант Андрій Гнатів вручив нагороди від Головнокомандувача ЗСУ Олександра Сирського найкращим сержантам і старшинам усіх видів та окремих родів військ

Богдана КАТЕРИНЧУК

Серед відзначених є мешканець села Бихів, що на Любешівщині, учасник бойових дій, головний сержант В'ячеслав Савчук (позивний «Волинь»),

який служить у 23-му інженерно-позиційному полку. У День сержанта він отримав унікальну відзнаку – «Кращий сержант (старшина) Збройних Сил України».

Нагадаємо, В'ячеславу 29 років. У 2017–2018 роках,

під час строкової служби в «Десні», юнак майже весь час проводив на полігонах. На сьомому місяці служби отримав перше сержантське звання – молодший сержант. Демобілізувався вже сержантом.

Після строкової служби життя було мирним. Він навіть не здогадувався, що зовсім скоро знову одягне військову форму, але вже не за обов'язком, а за покликом

серця. У 2022 році В'ячеслав став добровольцем. І відтоді служить у складі 23 інженерно-позиційного полку, повідомляє пресслужба підрозділу. За плечима – виконання бойових завдань на Київщині, Херсонщині, Донеччині та Сумщині, де й по нинішній час військовий разом із побратимами виборює свободу для всієї України. ■

3 ювілеєм!

На своє 100-річчя прапрабабуся Катерина Воробей приймала гостей із районної влади

21 листопада до жительки села Граддя, що на Маневиччині, завітали керуючий справами Маневицької селищної ради Леонід Бубнюк та староста Довжицького старостинського округу Людмила Похила

Олена ВОЛИНЕЦЬ

Вони передали найщиріші вітання від Маневицького селищного голови Олександра Гаврилюка та висловили глибоку вдячність Катерині Матвіївні за її життєвий шлях, сповнений праці, доброти й відданості родині й селу. Катерина Матвіївна – людина, за плечима якої – ціле століття історії. Її життя

припало на непрості часи – воєнні роки, повоєнну відбудову, зміни в країні та світі. Та попри всі випробування, вона змогла зберегти головне – щиру любов до людей і віру в добро.

Ювілярка має велику та дружну родину. 5 дітей, 8 онуків, 11 правнуків та 3 праправнуків з гордістю несуть у серцях пам'ять про родинні традиції й цінності, закладені нею.

Представники Маневицької селищної ради подякували Катерині Матвіївні за її силу духу, невичерпну мудрість і той невидимий, але такий потужний слід добра, який вона залишає у серцях рідних, сусідів і всіх, хто її знає. Вони побажали ювілярці міцного здоров'я, світлого спокою, Божої ласки та ще багато років – з турботою й любов'ю найближчих. ■

Фото із сайту Маневицької селищної ради.

Представники Маневицької селищної ради побажали ювілярці міцного здоров'я, світлого спокою, Божої ласки та ще багато літ життя.

Пульс тижня

В'язні організували наркотрафік за ґратами

У Маневицькій виправній колонії на Волині викрили групу засуджених, яких підозрюють у причетності до шахрайства та розповсюдження наркотиків

Богдана КАТЕРИНЧУК

21 листопада, повідомила Державна кримінально-виконавча служба України, тут провели обшуки, під час яких у групі ув'язнених знайшли техніку та матеріали, які можуть свідчити про незаконну діяльність. Серед вилученого – мобільний телефон, планшет, кілька сім-карток, чорнові записи та документи з банківськими реквізитами.

Скільки саме засуджених могли бути причетні до шахрайських схем та розповсюдження наркотичних речовин, у відомстві не розголошують.

Фігурантам уже повідомили про підозру за ч. 2 ст. 307 Кримінального кодексу України – незаконне придбання, зберігання, перевезення чи пересилання наркотиків. Окремо слідчі готують підозри ще за двома статтями: ч. 2 ст. 19 – шахрайство та ч. 2 ст. 255-1 – встановлення або поширення злочинного впливу.

Розслідування триває, а правоохоронці перевіряють можливі зв'язки засуджених із зовнішніми учасниками схем. ■

Покарали батьків за «гучні розваги» їхніх дітей

Небезпека від водіїв може бути фізичною та психологічною

Олена ВОЛИНЕЦЬ

Камінь-Каширський районний відділ поліції встановив особи неповнолітніх, які роз'їжджали на мотоциклах із порушенням правил дорожнього руху та із застосуванням приладів, що створюють надмірно гучний звук. Поліцейські притягнули батьків до адміністративної відповідальності.

Правоохоронці звертаються до водіїв із застереженням не створювати надмірно гучного звуку під час руху транспортних засобів. Адже він асоціюється в українців зі звуками дронів-камікадзе, які вони чули, і під час війни та в стресових умовах є для людей тригером. ■

Благоустрій на рекреаційному пункті «Біля дуба»

Працівники Любешівського ПНДВ та відділу еколого-освітньої роботи та рекреації провели роботи з благоустрою для покращення комфорту відпочинку відвідувачів Національного природного парку «Прип'ять – Стохід»

Олена ВОЛИНЕЦЬ

Одним із важливих завдань стало видалення чагарникової кущової рослинності, яка швидко поширюється та захащує затишні куточки.

Очищення території поліпшило естетичний вигляд зони відпочинку. Окрім цього, охоронці доквілля зробили стіл біля кострища, щоб зручніше було готувати їжу в природних умовах.

«Ми й надалі працюватимемо над тим, щоб рекреаційні пункти парку були чистими, безпечними та гостинними для всіх відвідувачів», – йдеться у повідомленні НПП «Прип'ять – Стохід». ■

ТОВ «Буковель», що належить Захару та Оксані Палицям – сину та ексдружині депутата Ігоря Палиці («За майбутнє»), – орендуватиме 14 канатних доріг, понад 30 земельних ділянок і два готелі у державного «ПриватБанку» на курорті «Буковель». Компанія стала єдиним учасником двох аукціонів з оренди майна, повідомляє українська редакція «Forbes».

Найбільший приватний виробник продуктів харчування у Польщі – Maspex Group – планує придбати частку в українській компанії з виробництва мінеральної води «Карпатська джерельна».

Етнографічна збірка Іваничівського народного історичного музею поповнилася текстильними виробами місцевої родини Леоніда та Галини Сидоруків, які подарували на зберігання вишитий килим, ткани вовняні рядна, вишиті рушники, наволочку та доріжки.

РЕКЛАМА

ОГОЛОШЕННЯ
ДЛЯ ВСІХ

Тел.: 066 82 47 160 – Водафон
– Viber, Telegram, WhatsApp;
096 77 31 037 – Київстар
(Пн,Вт,Пт, 10-17).

Ціна приватного оголошення у нашій газеті –
50 грн за одне найменування + **20 грн**, якщо
ви бажаєте розмістити на сайті **www.volyn.com.ua**.
Вартість оголошення про купівлю чи продаж с/г техніки (більше, ніж три одиниці); с/г продукції; будівельних матеріалів; меблів та ін. становить **100 грн** за одну публікацію + **20 грн (за сайт)**. Вартість оголошення про нерухомість та послуги – **100 грн + 20 (за сайт)**. Оголошення, які виділені рамкою, + **25 грн (за сайт + 30)**. Вартість оголошення про згубу – **50 грн**. Оплата у відділеннях ПриватБанку. Розрахунковий рахунок є у кожному номері газети.

СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКА ТЕХНІКА

● Продам 2 картоплезбиральні комбайни АННА (щойно привезені з Польщі), Ціни договірні. Тел.: 0505624572 (вайбер), 0980393636.

РІЗНЕ

● Продам жом, торфобрикет, щебінь різних фракцій, пісок, камінь бут, формах, відсів, цеглу білу та червону, чорнозем, землю на вимостку, блоки, цемент, гній. Доставлю. Вивезу будівельне сміття. Тел. 099 61 14 575, 097 34 43 386.

● Продам жом, торфобрикет, дрова, пісок, щебінь різних фракцій (насіпом та в мішках), камінь бут, цеглу білу та червону (нову та б/в), землю на вимостку, гній, цемент. Доставка. Вивезу будівельне сміття. Тел. 099 33 74 034, 096 99 43 100.

● Продам жом, торфобрикет, дрова рубані (твердої породи), пісок, щебінь, відсів, керамзит, глину, чорнозем, цеглу білу та червону (нову та б/в), шифер (б/в). Доставка. Надаю послуги мінівантажувачем «Бобкат» та автомобілем ЗІЛ. Тел. 050 73 95 444, 067 45 02 527.

● Продам пиломатеріали: дошки (обрізні та необрізні), балки, крокви, рейки монтажні; сухі столлярні дошки після камерної сушки; відходи виробництва (дрова). Доставлю. Тел. 066 29 45 953, 097 81 54 505.

ВВАЖАТИ НЕДІЙСНИМИ

● Загублений атестат про закінчення повної загальної середньої освіти (серія ВС № 23831666), виданий Луцькою загальноосвітньою школою № 3 І-ІІІ ступенів 21 червня 2004 р. на ім'я Жук Андрій Степанович, вважати недійсним.

● Загублений військово-обліковий документ, виданий на ім'я Пода Дмитро Віталійович, 16.04.1993 року народження, вважати недійсним.

■ У номер! «Чорні лісоруби» напакостили на 270 тисяч

Але під час перевезення краденої
деревини їхні дії були викриті
працівниками поліції

Наталія МУРАХЕВИЧ,
речниця прокуратури Волині

Прокурори Луцької окружної прокуратури скерували до суду обвинувальний акт щодо двох жителів селища Цумань за фактами вчинення незаконної порубки лісу, що заподіяла істотну шкоду, та пособництва у незаконній порубці і перевезенні незаконно зрубаних дерев, що заподіяло тяжкі наслідки (ч. 2 ст. 246, ч. 5 ст. 27, ч. 4 ст. 246 КК України).

Як інформує пресслужба обласної прокуратури, встановлено, що у лютому 2025-го чоловіки незаконно рубали дерева на території Горинського лісництва поблизу села Скреготівка Луцького району. Під час перевезення завантаженої на трактор із причепом деревини їхні дії були викриті працівниками поліції.

Один із «лісорубів» покинув причеп на дорозі, перегородивши шлях правоохоронцям, а інший по телефону керував його діями та втечею. Незаконними порубками державі завдано шкоди на понад 270 тисяч гривень.

На вилучену деревину, транспортний засіб та бензопилу накладено арешт. Прокурорами заявлено також позов про стягнення із обвинувачених завданих збитків. ■

■ Газетний серіал Баба Параска і баба Палажка з... Великої Груші

«Поставимо біля груші на межі між нами гарбуза. Бо він – знак миру».

Або Хроніки кохання
з перцем по-
волинському

Закінчення.
Початок – на с. 16

Палажка підтягнула хустку:
– То ви нас забира-
ти будете?
– Та куди? – знизала пле-
чима медик. – Ви ж за до-
рогою сваритися почнете –
машина розвалиться. Я вам
тиск поміряю, серце послу-
хаю – і досить. А далі – сама
природа вас викине.
– Яка ще природа?! –
обурилась Параска.

«Швидка в нас – не
швидка, а спокійна. Якби в
неї був характер, то був би
характер Параски».

МИРНИЙ ДОГОВІР:
«ГАРБУЗ БЕЗ КОРДОНІВ»

Коли всі трохи оговта-
лися, Омелян поставив ла-
вочку, щоб баби сіли й не
валялися по землі, «бо люди
дивляться».
Параска перша обізва-
лася, показавши на Левка
пальцем:
– Я ще нічого не знаю, але
винен у всьому він!
– Та за що? – образився
Левко.
– Бо появилвся з темноти!

« Ви ж за дорогою сваритися почнете – машина розвалиться. »

– А от біля груші постой-
те, вдихнете повітря – та й
розвидніє. Ви ж не хворі, ви
– характерні.
Фельдшерка зібрала свої
інструменти, а водій УАЗика,
пихкаючи, пробував увімкну-
ти другу передачу. Не зміг.
Тож швидка поїхала додому
на першій, здіймаючи куряву
таку, що навіть Мурчик-Копі-
лот примружився й записав
у блокнотик:

– відповіла баба. – А нор-
мальні люди з темноти не
появляються!
Палажка, ще бліда, але
тримаючись гідно, поправи-
ла:
– То він мені слово ска-
зав... комплімент, а я... ну...
трохи.
– Та ви всі тут трохи, –
зітхнув Омелян.
І саме тут у голову Палаж-
ки вдарила ідея. Вона встала

так урочисто, ніби зараз ого-
лошуватиме референдум:
– Слушайте всі. Я Параску
простягати язиком не буду.
Вона теж хвилювалася. То
пропоную... мирний договір!
Параска насупилася:
– Який ще мирний?
– Ну не такий, який Трамп
і путін пропонують Україні,
бодай вони казалися! Хоч
вони і казалися. Уже палата
№ 6! А наш план – великогру-
шівський. Поставимо біля гру-
ші на межі між нами гарбуза.
– А чого гарбуза? – здри-
гувалася Параска.
– Бо гарбуз – знак миру.
Он навіть у газеті «Волинь»
і «Цікавій газеті на вихідні»
є така інтелектуальна гра
«Гарбуз із секретом», де хо-
вають предмети і пропону-
ють відгадати, що заховано,
хоч я в ній і нічого не тямлю...
– А ось мій Омелян уже
відгадував!
– Он бачиш, сусідонько,
який він у нас, ой, у тебе, ро-
зумний... Тому я пропоную
мирний договір: «Гарбуз без
кордонів». Кордонів між на-
шими двома хатами нема.
Хоч тин є, але хвіртка завжди
відкрита. Давай домовлятись.
– Тоді, сусідонько, пропо-
ную: за тим планом Омелян
– недоторканий, бо одруже-
ний зі мною!

– Але, Парасю, ти його
більше за комір не смакаєш!
– А коли я його за комір
смакала?! – обурилася Па-
раска.
– Вчора! Коли я казав, що
піду до клубу! – озвався дід
Омелян.
Параска руками розвела:
– Та я ж... від любові!
Палажка засміялася:
– От-от. А я кажу: замість
сварок – мирна угода. Гар-
буз ставимо на нашій межі,
як символ миру. І все. Кінець
війні!
Левко аж розцвів:
– То я можу... допомогти?
– Можеш, – сказала Па-
лажка. – От візьмеш гарбуз у
Параскиного Омеляна, бо в
нього – найгарніші, й поста-
виш тут, у центрі, під грушею,
на межі.
Параска образилася:
– А чого у мого Омеля-
на?!
– Бо в нього руки ро-
стуть з правильного місця,
– пояснила Палажка. – А в
мене гарбузи цього річ – як
півники на карантині: дрібні,
куценькі й сумні.
Омелян надувся, але при-
ємно:
– Ну, якщо вже руки...
Левко взяв найбільший
гарбуз – важкий, круглий,
ніби спеціально для міжна-
родних угод. Поставив під
грушу.
Палажка урочисто до-
торкнулася до нього:
– Оголошую... мир! Між
мною і Параскою.
Параска теж поклала
руку, але додала з характе-
ром:
– До першої твоєї витівки!
Палажка хитро посміхну-
лася:
– До першого твого рев-
ного вибрику!
Всі засміялися, навіть –
Левко.
Мурчик-Копілот почав
записувати останній рядок
дня: «Гарбуз – символ миру.
Принаймні, у Великій Гру-
ші. Поки його не рознесуть
кури».

Ратом Палажка одума-
лась і запитала:
– А про яку ти мою витів-
ку говориш, Параско?
– А що ти за мій вибрик
маєш на увазі?!?
І мир закінчився рівно
через 10 хвилин. Але – не-
хай. Для Великої Груші – це
рекорд.
Далі буде... ■

■ Се ля ві Заміж... учетверте!

Місцева телестанція
брала інтерв'ю в
80-річній бабусі –
вона щойно вийшла
заміж... уперше? Ні.
Вчетверте!

Марія МРІЯ, zytia.org

Журналіст ставив їй
різні запитання про
життя, про те, як це
– одружуватися знову в тако-
му віці, а потім поцікавився
професією її нового чолові-
ка.

« А чому чоловіки з такими різними професіями? Це – випадковість? »

– Він – директор похо-
ронного бюро, — спокійно
відповіла бабуса.
У журналіста аж брови
піднялися: цікаво...

Потім він обережно спи-
тав, чи не розповість вона
трохи й про попередніх
трьох чоловіків – ким вони
були за фахом.
Бабуса зробила невели-
ку паузу, замислилася. А тоді
усміхнулася, ніби згадала
щось приємне:
– Перший раз я вийшла
за банкіра – це мені було
десь під тридцять. Вдруге
– за керівника цирку, коли
мені минуло сорок. У шість-
десять я одружилася з пас-
тором. А тепер, у вісімдесят,

«Чому вийшла заміж за директора похоронного бюро? Щоб уже спокійно піти!».

– А чому чоловіки з таки-
ми різними професіями? Це
– випадковість?
Бабуса ще ширше по-
сміхнулася й урочисто ви-
дала:

– За першого я
вийшла, бо – гроші. За дру-
гого – бо шоу. За третього –
щоб підготуватися. А за чет-
вертого – щоб уже спокійно
піти. ■

■ Футбол

Підопічні Шовковського «переписують» історію «Динамо»

Колись легендарна команда вперше в своїй історії зазнала трьох поспіль поразок у чемпіонаті України

І сталося це у 67-й день народження президента клубу Ігоря Суркіса

Петро ПАС

Цікаво, що зірки першого українського ешелону в коментуванні типу Віктора Леоненка, Йожефа Сабо, Мирона Маркевича чи Віталія Кварцяного, напевне, з поваги до Ігоря Михайловича Суркіса і його уродин, вирішили не добивати словесно фіаско клубу в селі Ковалівка від «Колоса».

Навіть Артем Мілевський після походу в сауну із Олександром Алєєвим був надто скромний. «Хто дивився

Впадає в очі безвольність команди, а це те, на що повинен впливати тренер. Немає емоцій.»

«Динамо» сьогодні? Є питання... Ще й у Ігоря Михайловича День народження сьогодні, подарунок такий собі...», – заявив «Міля» в етері свого телеграм-каналу.

Зате висловився інший відомий вітчизняний тренер 64-річний Олег Федорчук, який, до речі, свого часу в якості гравця у 1989 році грав за луцьку «Волинь», а в ролі наставника керував сімферопольською «Таврією».

– Я не дуже люблю говорити про відставку, оскільки сам є тренером. Іноді мене справедливо звільняли, а

іноді й ні, але це така професія і тут ображатися не варто, – сказав Олег Вікторович. – Можна знову навести приклад «Шахтаря», коли команда виграла чемпіонат при Ігорі Йовичевичі, але з тренером попрощалися, оскільки не такий футбол хотіли бачити. Вони шукали далі і знайшли тренера, який зараз енергетично може вести молодь. Так, у нього небагато досвіду тренерської роботи, але в клубі вирішили, що Арда Туран може дати поштовх команді.

Олександра Шовковського я знаю ще з молодості, коли він працював під керівництвом Анатолія Крошченка. Це один з небагатьох футболістів, хто добре вчився в школі, а це – вже повага. Але його тренерські рішення буксують, я не бачу контакту з гравцями. Впадає в очі безвольність команди, а це те, на що повинен впливати тренер. Немає емоцій. Після гри дивився на футболістів, і складається враження, що вони вже звикли до таких результатів. Зміни в «Динамо» назріли.

У нинішньому сезоні «Динамо» посідає шосту – восьму сходинку турнірної таблиці, маючи у своєму активі 20 залікових пунктів після 13 зіграних матчів. Відставання від першого щабля, який окупував донецький «Шахтар», уже сягає десяти очок.

Тим часом після жеребкування у швейцарському Цюриху стало відомо про те, щоб потрапити на Чемпіонат світу з футболу-2026, Україна в плей-оф 26 березня має

Оскільки після поразки від «Колоса», в 67-му річницю з дня народження Ігоря Суркіса, Олександр Шовковський не прийшов на післяматчеву пресконференцію, журналісти видання «Спорт-арена» створили таку ефектну фотожабу про тренера.

ЯКИЙ РАХУНОК?									
Футбол. Українська Прем'єр-ліга-2025/2026. Результати матчів 13 туру: «Зоря» – «Олександрія» – 2:2, «Рух» – «Кудрівка» – 4:2, «Полісся» – «Епіцентр» – 0:0, «Кривбас» – «Верес» – 2:2, «Оболонь» – Шахтар» – 0:6, «Колос» – «Динамо» – 2:1, «Карпати» – «Металіст 1925» – 1:2, «Полтава» – «ЛНЗ Черкаси» – 0:2.									
ТУРНІРНА ТАБЛИЦЯ УКРАЇНСЬКОЇ ПРЕМ'ЄР-ЛІГИ-2025/2026 ПІСЛЯ 13 ТУРІВ:									
№	Команда	І	В	Н	П	З:П	О		
1.	«Шахтар» (Донецьк)	13	9	3	1	35:10	30		
2.	«ЛНЗ Черкаси» (Черкаси)	13	8	2	3	14:8	26		
3.	«Полісся» (Житомир)	13	7	3	3	21:8	24		
4.	«Колос» (Ковалівка)	13	6	4	3	16:12	22		
5.	«Кривбас» (Кривий Ріг)	13	6	3	4	22:21	21		
6.	«Динамо» (Київ)	13	5	5	3	29:18	20		
7.	«Зоря» (Луганськ)	13	5	5	3	18:14	20		
8.	«Металіст» (Харків)	13	5	5	3	15:11	20		
9.	«Карпати» (Львів)	13	4	6	3	18:17	18		
10.	«Верес» (Рівне)	13	4	5	4	13:14	17		
11.	«Оболонь» (Київ)	13	4	4	5	11:21	16		
12.	«Кудрівка» (Кудрівка)	13	4	2	7	17:26	14		
13.	«Епіцентр» (Кам'янець-Под.)	13	3	1	9	15:22	10		
14.	«Олександрія» (Олександрія)	13	2	4	7	13:23	10		
15.	«Рух Львів» (Львів)	13	3	1	9	11:22	10		
16.	«Полтава» (Полтава)	13	1	3	9	11:32	6		

У гонці бомбардирів із 7 забитими голами лідирують два форварди: Юрій Климчук («Колос») і Проспер Оба («ЛНЗ Черкаси», 1 гол із пенальті).

здолати Швецію, а потім – 31 березня – і переможця пари Польща – Албанія. ■

■ Місцева копанка

На Волині вігбудеться ще одна битва між «ковбасниками» і «будівельниками»

Тепер – уже у фіналі Кубка Волині-2025 з футболу

Петро ПАС

Про це стало відомо 23 листопада, коли на стадіоні «Лище» села Лише Луцького району місцевий «Ветеран» поступився новоспеченому чемпіону Волині-2025 – ФК «Тростянець». Гості виявилися зовсім негостинними, відвантаживши у сітку воріт суперника три «сухі» м'ячі.

Кубок Волині-2025. Півфінал. «Ветеран» (Лише) – ФК «Тростянець» (Тростянець) – 0:3 (0:1 – Валерій Нікітчук, 36 хв.; 0:2 – Валерій Нікітчук, 49; 0:3 – Олег Василенко, 52).

Перед тим до фіналу по-

трапив луцький «ЛСТМ 536», який лише у серії післяматчевих ударів зумів здолати боратинську «Славію». Більше цього, цієї серії могло й не

У фіналі Кубка Волині-2025 зустрінуться «ЛСТМ 536» (Луцьк) – ФК «Тростянець» (Тростянець).

бути, адже ще до 90-ї хвилини будівельники після голу боратинця Олександра Лук'янчука «горіли» – 0:1. Врятував їх на останній хвилині основного часу невідпорний удар Ігоря Махнюка.

Кубок Волині-2025. Півфінал. ФК «Славія» (Боратин) – «ЛСТМ 536» (Луцьк) – 1:1 (по пенальті – 3:5).

Отож, у фіналі Кубка Во-

лині-2025 29 листопада зустрінуться «ЛСТМ 536» (Луцьк) – ФК «Тростянець» (Тростянець). Про дату, час і місце його проведення ми одразу повідомимо сайті

volyn.com.ua, якщо цей поєдинок відбудеться в найближчі вихідні.

До речі, це буде уже їхня офіційна четверта зустріч у сезоні. У чемпіонаті спочатку з рахунком 1:0 перемогли тростянчани, потім лучани взяли реванш – 2:0, а в «Золотому матчі» знову сильнішим виявився ФК «Тростянець» – 1:0. ■

■ Увага, конкурс!

Що за прислів'я ми заховали у гранатобузі?

Принцип нашої інтелектуальної вікторини нагадує «чорний ящик» із популярної гри «Що? Де? Коли?»

Грицько ГАРБУЗ

Тільки предмет чи зображення людини ми ховаємо у гарбуз (від початку повномасштабного вторгнення не-людов-москалів наш добрий-предобрий гарбуз перетворився у грізний гранатобуз).

Умови конкурсу – прості: відгадати, що ми заховали – і надіслати нам слово-відповідь. У нинішньому випадку – це буде ціле прислів'я.

«ГРАНАТОБУЗ ІЗ СЕКРЕТОМ. ОСІННІЙ МАРАФОН-2025» – 13 ТУР

Друзі, сьогодні від вас ми заховали перлину народної мудрості, яка є в пісні одного з музичних гуртів, який так подобається Грицьку Гарбузу. Це – прислів'я із 29 букв і коми.

Означає воно протиставлення чесного скромного життя заможному із небезпекою. Тож маєте із цих літер утворити український крилатий вираз:

e/x/y/g/b/k/z/v/n/p/z/b/r/l/o/,/i/i/a/i/j/r/d/ш/ю/ю/o/o/i/d.

Що за прислів'я знаходиться у гранатобузі? Слово-відповідь треба надіслати до 4 грудня тільки у вигляді повідомлення на телеграм-номер Грицька Гарбуза: 066 133 86 88, обов'язково вказати у дужках ще й своє ім'я, прізвище і регіон, який представляєте (наприклад: «Алі-Баба» (Андрій Єрмак, Київщина).

Приємних Вам пошуків без повітряних три-вог! ■

РЕКЛАМА

ПРОДАЮ ПИЛОМАТЕРІАЛИ

Є у наявності, а також на замовлення: балки, крокви, дошки обрізні та необрізні, рейки монтажні, сухі столярні дошки після камерної сушки. Вироби з дерева на замовлення (надвірні туалети, буди для собак та інше). Доставка.

Тел.: 0662945953, 0978154505.

РЕКЛАМА

ПП БУРМАКА Н.П.
29 листопада; 6, 13 грудня.
ефективне лікування від
АЛКОГОЛЬНОЇ ЗАЛЕЖНОСТІ,
ТЮТЮНОПАЛІННЯ, ЗАЙВОЇ ВАГИ,
НАРКОМАНІЇ ТА ІГРОМАНІЇ

лікування -анонімне
www.nadiya.com.ua
м. Луцьк, пр. Волі, 6 (Федерація профспілок):
тел. (0332) 75-11-75, (0332) 20-05-55, моб. 095-808-20-53,
098-388-88-36; м. Рівне: (0362) 43-57-58
Центральний офіс: Черкаси, вул. В. Ложешникова, 1/1
(0472) 63-16-16, 63-25-28
Працюємо за попереднім записом. Ліц. АВ №539362 МОЗУ від 22.04.10

ВАС ЗАМУЧИВ БІЛЬ В СУГЛОБАХ ТА СПИНІ?

Постійна важкість у ногах, скутість в русі, набряклість і хрусткіт. Набридло постійно наносити мазі і пити знеболювальні таблетки? Всі спроби, які робилися раніше, безуспішні?

ТЕЛЕФОНУЙТЕ ТА ОТРИМАЙТЕ БЕЗКОШТОВНУ КОНСУЛЬТАЦІЮ від фахівця, який підкаже метод рішення при таких захворюваннях як:
-артрит, артроз, поліартрит, остеохондроз, остеопороз, радикуліт, ревматизм, посттравматичні болі.

Якщо ви хочете ходити вільно і жити без болю, ТЕЛЕФОНУЙТЕ за номерами:
(098) 545 05 59, (066) 347 65 78.

Висновок ДСЄЕ України №05.03.02-03/103075 від 23.12.2018 року. Не є лікарським засобом. Перед вживанням проконсультуйтеся з лікарем та ознайомтеся з інструкцією.

ЧЕТВЕР, 27 ЛИСТОПАДА

1+1
6.30 "Сніданок з 1+1" 10.30, 4.15 "Одруження наосліп" 12.30 Комедія "Свати. Абсолютно польська історія" 15.15 Т/с "Метод Булла 3" 18.00, 19.00, 20.00, 21.00 Т/с "Таємниці архівів" 22.00, 22.55, 23.50, 0.45 Драма "Хороший лікар 3" 1.40 "Світ наживоріт" 2.30 "Говорить вся країна" 5.35 "Життя відомих людей"

5 КАНАЛ
6.00, 4.30 Гра долі 7.05, 0.00 Т/с "Еліза" 8.00 Час новин. Підсумки дня (Повтор) 9.00 Хвилина мовчання 9.01, 10.00, 11.00, 12.00, 13.00, 14.00, 15.00, 16.00, 17.00, 18.00, 19.00, 21.00 Час новин 9.30, 10.15, 11.15, 12.35, 13.20, 14.15, 15.30, 16.15, 17.20, 18.20, 19.40 Марафон "Незламна країна" 14.40, 23.40 Серед нас 20.00, 0.50, 1.40, 3.35 Д/ф 21.45 Український свідок 22.45 Новини BBC 23.00 Час новин. Підсумки дня

ЕСПРЕСО TV
0.00, 18.15 Великий ефір Василя Зими 1.45, 5.00, 13.10, 20.00 Вердикт з Сергієм Руденком 3.30, 11.10, 16.10, 17.10 Коментар з Антоном Борковським 4.00 Європейці з Лесею Вакулюк 7.00, 8.00, 10.00, 11.00, 12.00, 16.00, 17.00, 18.00 НОВИНИ 7.10, 8.10, 9.01, 10.10 Інформаційний марафон 9.00 Хвилина мовчання 12.30 Розмовна студія 15.00 Відбудова 17.45 Судовий контроль з Тетяною Шустровою 21.00 BBC Україна 21.15 Говорить Великий Львів 23.00 Свобода Live

MEGA
6.00 Шість соток 7.50 Удачний проект 9.15, 1.20 Правда життя 10.20 Містична Україна 11.15, 17.25 Скептик 11.40, 16.05 Таємниці світу 12.50 Містичні історії 17.50 Гра на виживання 19.50 Синя безодня 21.50 Наци-гіганти 23.40 Королі Франції 2.50 Останній день диктатора

СТБ
3.00 Т/с "Історія одного злочину (продовження)" 7.00 Т/с "Мислити як злочинець" 9.25, 1.45 Т/с "Історія одного злочину" 13.10 Т/с "Сліпа" 17.00 Т/с "Слід" 18.50 Супермама 20.00 Т/с "К.О.Д." 21.50 Т/с "Черговий лікар" 23.45 Т/с "Агенти справедливості"

ICTV2
3.05 Громадянська оборона 3.35 Т/с "Відділ 44" 5.10, 7.55, 23.40, 0.10 Антизомбі 7.00 Ранок у великому місті 8.30, 18.10, 20.00 Т/с "АТП Перевізники" 11.20 Т/с "Сліпа зона 2" 14.40 Х/ф "Саллі" 16.25 Х/ф "Люзія польоту" 21.50 Х/ф "Центуріон" 0.00 Звернення Президента України 0.45 Т/с "Люцифер 2"

НОВИЙ КАНАЛ
3.00 Знають навіть діти 3.40 Le Маршрутка 4.30 Екси 6.00 Т/с "Мерплі" 7.00 Орел і Решка. Земляни 11.10 Х/ф "Лицарі Зодіаку" 13.25 Х/ф "Першому гравцю приготуватися" 16.00 Х/ф "Елізіум" 18.00 Х/ф "Угода з дияволом" 20.00 Хто зверху? (прем'єра) 22.00 Stadium Night (прем'єра) 22.55, 0.10 Х/ф "Вітаємо у Зомбіленді" 0.00 Звернення Президента 0.45 Х/ф "Зомбіленд: Подвійний постріл" 2.35 Аферисти в сітях

БІГУДІ ТБ
6.00 Телемагазин 7.30, 4.30 Сімейні мелодрами 13.50, 22.40 Говорить Україна 18.00 Т/с "Заборонене кохання" 20.00 Т/с "Дикий" 0.40 Т/с "Щоденники темного" 2.10 Т/с "Хостел"

П'ЯТНИЦЯ, 28 ЛИСТОПАДА

1+1
6.30 "Сніданок з 1+1" 10.30 "Мінюя жінку" 12.10 Драма "Жіночий лікар. Нове життя" 17.00, 18.00 "Світ наживоріт. Україна" 19.00 Х/ф "Місія нездійсненна" 21.10 Х/ф "Місія невідійсненна 2" 23.30 Х/ф "Титанік" 3.10 "Світ наживоріт"

5 КАНАЛ
6.10, 4.30 Гра долі 7.00 Натхнення 7.05, 0.00 Т/с "Еліза" 8.00 Час новин. Підсумки дня (Повтор) 9.00 Хвилина мовчання 9.01, 10.00, 11.00, 12.00, 13.00, 14.00, 15.00, 16.00, 17.00, 18.00, 19.00, 21.00 Час новин 9.30, 10.15, 11.15, 12.35, 13.20, 14.15, 15.30, 16.15, 17.30, 18.20, 19.40 Марафон "Незламна країна" 14.40, 23.40 Серед нас 20.00 Завтра сьогодні 20.30 Український свідок 21.45 Євромакс 22.15 ТРО Медіа 22.45 Новини BBC 23.00 Час новин. Підсумки дня 0.50, 1.40, 3.35 Д/ф

ЕСПРЕСО TV
0.00, 18.15 Великий ефір Василя Зими 1.45, 5.00, 13.10, 20.00, 21.15 Вердикт з Сергієм Руденком 2.45 СвітОгляд з Євгеном Магдою 3.30, 11.10 Коментар з Антоном Борковським 4.00 Євроінтеграція з Юрієм Фізером 4.45, 16.40 Судовий контроль з Тетяною Шустровою 6.00 Європейці з Лесею Вакулюк 7.00, 8.00, 10.00, 11.00, 12.00, 16.00, 18.00 НОВИНИ 7.10, 8.10, 9.01, 10.10 Інформаційний марафон 9.00 Хвилина мовчання 12.30 Розмовна студія 14.10 Донбас Реаліі 14.45 Актуальні сюжети 15.00, 22.00 Центр Європи 16.10 Східний щит 17.00 Студія Захід з Антоном Борковським 21.00 BBC News Україна 23.00 Свобода Live

XSPORT
6.00 Дзюдо. Grand Slam. Абу-Дабі 8.00 Таїландський бокс Муй- Тай. Кубок України 9.10, 10.55, 12.00 Телемагазин 10.40 Бокс 11.40 Змішані єдиноборства 17.45 Х/ф "Пеле: народження легенди" 19.50 Дзюдо. Grand Slam. Абу-Дабі. Прем'єра 22.00 Х/ф "П'яний майстер 2" 0.00 Пул-9. B2B National Cup. Півфінал 1.25 Пул-9. B2B National Cup. Фінал 2.35 autocentre.ua. BMW F 3.00 Інформаційний марафон

MEGA
6.00 Шість соток 7.50 Удачний проєкт 9.15, 1.20 Правда життя 10.20 Містична Україна 11.15, 17.25 Скептик 11.40, 16.05 Таємниці світу 12.50 Містичні історії 17.25 Код доступу 17.50 Гра на виживання 19.50 Синя безодня 21.50 Наци- гіганти 23.40 Королі Франції

СТБ
3.00 Т/с "Історія одного злочину (продовження)" 7.00 Т/с "Мислити як злочинець" 9.20 Т/с "Історія одного злочину" 13.15 Т/с "Сліпа" 19.00 Холостак 0.10 Х/ф "Супер Майк XXL" 2.20 Х/ф "Охоронець 3А"

ICTV2
3.00 Антизомбі 3.35 Т/с "Відділ 44" 5.10 Служба розшуку дітей 5.15, 7.55 Громадянська оборона 5.55 Д/ф Діти для Путіна 7.00 Ранок у великому місті 8.40 Т/с "АТП Перевізники" 11.30 Т/с "Сліпа зона 2" 14.00 Х/ф "300 спартанців" 16.10 Х/ф "300 спартанців Відродження імперії" 18.00 На трьох 19.00, 0.10 Дизель Шоу 0.00 Звернення Президента України 1.50 Т/с "Вихити за будь-яку ціну" 2.25 Т/с "Два з половиною чоловіки"

НОВИЙ КАНАЛ
3.15 Знають навіть діти 3.40 Le Маршрутка 4.25 Екси 5.55 Латиноамериканський check-in 7.45 Орел і Решка. Земляни 9.50 Х/ф "Пен: Подорож до Небувалі" 12.00 Х/ф "Дулілі" 13.55 Х/ф "Водій для копа" 15.50 Х/ф "На драйві" 17.55

Х/ф "Сімейний релінг
(прем'єра)" 20.00 Х/ф
"Розлом Сан-Андреас"
22.25 Х/ф "Хмарочос" 0.00
Звернення Президента
0.10 Stadium Night 1.05
Служба розшуку дітей
1.10 Х/ф "Дитя п'їтми"

К-1
3.00, 16.00 "Пригоди з Яною Метолькіною" 4.40 "Так не буває" 7.25, 0.35 "Інший світ" 10.00, 11.00 Т/с "Мисливці за реліквіями 3 сезон." 11.40, 19.00, 22.10 "Камон з Узол і Манько" 12.55 "Світ_ огляд з Машею Себовою" 13.50, 16.40 "Орел і Решка. Дайджест" 17.25, 18.15 Т/с "Мисливці за реліквіями" 21.00 "Андрій подорожує" Прем'єра 23.10 "Хижі до іжі"

2+2
6.00, 4.30 "Джедаї" 7.20, 10.00 Т/с "Касл" 11.50, 2.05 "РІВЕНЬ МОРЯ" 12.45, 2.50 "Загублений світ" 15.45 Х/ф "Аліта: Бойовий ангел" 18.05 Х/ф "Новий хлопеч моєї мамі" 20.00 Х/ф "Придорожній заклад" 22.15 Х/ф "Придорожній заклад 2: Останнє замовлення" 0.00 Х/ф "Ханна: Досконала зброя"

XSPORT
6.00 Дзюдо. Grand Slam. Абу-Дабі 8.00 Таїландський бокс Муй- Тай. Кубок України 9.10, 10.55, 12.00 Телемагазин 10.40 Бокс 11.40 Змішані єдиноборства 17.45 Х/ф "Пеле: народження легенди" 19.50 Дзюдо. Grand Slam. Абу-Дабі. Прем'єра 22.00 Х/ф "П'яний майстер 2" 0.00 Пул-9. B2B National Cup. Півфінал 1.25 Пул-9. B2B National Cup. Фінал 2.35 autocentre.ua. BMW F 3.00 Інформаційний марафон

ТЕТ
6.00 М/ф 6.15 Найкраща оселя 9.15 Місія впоратися 9.45 М/ф "Бембі 2" 11.05 М/ф "Книга життя" 12.45 М/ф "Як приборкати дракона 2" 14.30 М/ф "Як приборкати дракона 3: Прихований світ" 16.15 Х/ф "Термінатор: Фатум" 18.30 Х/ф "Брехун, брехун" 20.00 Х/ф "Підвищення" 22.00 Ліга сміху. Волонтерський десант 0.00 Ліга Сміху. 10 років 2.00 Розсміши коміка 2.40 Панянка- селянка 5.05 Зірки, чутки та галлівуд

НТН
6.00, 17.30 "Речдок" 9.25, 1.05 "Випадковий свідок" 10.45, 23.30 Т/с "Елементарно" 12.25, 19.20 Т/с "Гавай 5.0" 14.00, 21.00 Т/с "NCIS: Полювання на вбивцю" 16.30 "Речдок. Велика справа" 2.10 "Речовий доказ" 3.10 "Правда життя. Професійні байки" 4.00 "Таємниці світу"

ENTER-ФІЛЬМ
6.00 "Спеціальні репортажі Валерії Мікульської" 6.30 "Україна вражає" 7.20, 17.00 Т/с "Комісар Рекс" 9.00, 1.00 "Корисні поради" 9.30 "Телемагазин" 12.30, 0.30 "Зіркові долі" 13.00 "Скептик" 14.00 "Правда життя" 14.30 "Таємниці світу" 15.00, 21.00 Т/с "Загадкові вбивства Агати Крісті" 1.30 "Квадратний метр" 2.30 "Україна: забута історія" 3.00 Україна вражає 3.30 "Єдині новини"

БІГУДІ ТБ
6.00 Телемагазин 7.30, 4.30 Сімейні мелодрами 13.50, 22.40 Говорить Україна 18.00 Т/с "Заборонене кохання" 20.00 Т/с "Дикий" 0.40 Т/с "Щоденники темного" 2.10 Т/с "Хостел"

СУБОТА, 29 ЛИСТОПАДА

1+1
7.00, 2.55 "Світ наживоріт" 15.00 Драма "Батьківський комітет" 19.00, 21.00 "Вечірній квартил 2025" 23.00 "Клуб 1% 2" 0.40 Х/ф "Озброєні і небезпечні"

5 КАНАЛ
6.00, 4.00 Гра долі 7.05, 0.00 Т/с "Еліза" 8.00 Час новин. Підсумки дня (Повтор) 8.50 Натхнення 9.00 Хвилина мовчання 9.01, 10.00, 11.00, 12.00, 13.00, 15.00, 16.00, 18.00, 19.00, 21.00 Час новин 9.20, 10.15, 18.20 Марафон "Незламна країна" 11.15, 11.35 Машина часу 12.30, 19.20 Легендарні воїни 13.15 Завтра сьогодні 13.40, 14.30, 23.35 Серед нас 14.00 Євромакс 15.30, 21.35 Невигадані історії 16.15, 0.50, 1.40, 3.35 Д/ф 20.00 Рандеву 23.00 Час новин. Підсумки дня

ЕСПРЕСО TV
0.00 Великий ефір Василя Зими 1.45, 5.00, 7.00 Вердикт з Сергієм Руденком 3.30, 6.00 Коментар з Антоном Борковським 4.00 СвітОгляд з Євгеном Магдою 9.00 Хвилина мовчання 9.01 Донбас Реаліі 9.40, 15.40 Жінки на війні 10.00, 11.00, 12.00, 14.00, 15.00 НОВИНИ 10.05, 11.45, 12.05, 14.05, 15.10 Інформаційний марафон 11.05 Хроніки інформаційної війни 13.00, 22.00 Студія Захід з Антоном Борковським 15.05 France 16.00 Центр Європи 17.00 Інформаційний марафон з Миколою Вереснем 19.00, 23.00 Суботній політклуб 21.00 НОВИНИ: Підсумки тижня 21.30 Реальний фронт

MEGA
5.50 Шість соток 8.00 Удачний проєкт 9.00, 1.40 Україна: забута історія 9.50 Таємниці світу 11.50, 23.00 Містичні історії 14.30 Синя безодня 16.20 У дикій природі з Беаром Гріллзом. Поза мапою 21.15 Містика: Безтілесні 0.50 Королі Франції 2.20 Скептик

СТБ
3.00 Х/ф "Охоронець 3А (продовження)" 5.10, 11.55 Т/с "К.О.Д." 6.50 Холостак 19.00 МастерШеф 23.20 Смак дитинства 3А 1.25 Т/с "Слід"

ICTV2
3.00, 0.55 Т/с "Два з половиною чоловіки" 3.20, 2.30 Т/с "Юрчишини" 4.10 Т/с "Відділ 44" 5.45 На трьох 7.00 Дизель Шоу 10.05 Х/ф "Явище" 11.50 Х/ф "Битва титанів" 13.45 Х/ф "Гнів титанів" 15.35 Х/ф "Форсаж 9: Нестримна сага" 18.00 Х/ф "Чорний Адам" 20.10 Х/ф "Загін самогубців" 22.35, 0.10 Х/ф "Загін самогубців: Місія навиліт" 0.00 Звернення Президента України

НОВИЙ КАНАЛ
3.20 Знають навіть діти 3.35 Le Маршрутка 4.25 Екси 5.55 Латиноамериканський check-in 6.50 Однією правую 9.05 Поле 11.15 М/ф "Шрек" 13.05 М/ф "Шрек 2" 14.50 Х/ф "Вікінги проти прибульців" 17.00 Х/ф "Веном: Останній танець" 19.00 Х/ф "Ван Гельсинг" 21.35

Х/ф "Мумія" 23.50,
0.10 Х/ф "Піраміда"
0.00 Звернення
Президента 1.50
Аферисти в сітях

К-1
3.00 "Крафтові мандри з Євгеном Синельниковим" 4.50 "Інший світ" 8.00 "Навколо М" 9.30, 10.30, 11.20, 12.00 Т/с "Мисливці за реліквіями" 13.00 "Орел і Решка. Дайджест" 14.00 "Андрій подорожує" 16.30 "Світ_огляд з Машею Себовою" 19.00, 0.45 "Орел і Решка. Курортний сезон" 21.00 "Камон 2 з Узол і Манько"

2+2
6.00, 4.40 "Джедаї" 7.45, 2.20 "Загублений світ" 12.35 Х/ф "Корсиканець" 14.15 Х/ф "Операція "Тушонка" 16.20 Х/ф "Кібер" 19.00 Х/ф "Час розплати" 21.15 Х/ф "Падіння борту № 1" 23.00 Х/ф "Придорожній заклад 2: Останнє замовлення" 0.45 Т/с "Касл"

XSPORT
6.00, 1.55 Дзюдо. Grand Slam. Абу-Дабі 7.10 Х/ф "П'яний майстер 2" 9.10, 10.55, 12.00 Телемагазин 10.40 Бокс 11.40 Змішані єдиноборства 18.00 Змішані єдиноборства. FCFC 15. Прямая трансляція 21.00 Дзюдо. Grand Slam. Абу-Дабі. Прем'єра 22.00 Х/ф "Тигр підкрадається, дракон ховається" 0.15 Волейбол. Суперліга. Чоловіки 3.00 Інформаційний марафон

ТЕТ
6.00 М/ф 6.10 М/ф "Бембі 2" 7.40 Я люблю Україну 9.30 Місія впоратися 10.30 М/ф "Книга життя" 12.00 Х/ф "Сам удома 5: Святкове пограбування" 13.40 Х/ф "Сам удома 4" 15.10 Х/ф "Сам удома 3" 16.50 Х/ф "Сам удома 2" 19.00 Х/ф "Сам удома" 21.00 Х/ф "Твої, мої і наші" 22.45 Х/ф "Еван Всемогутній" 0.30 Розсміши коміка 1.55 Найкраща оселя 2.40 Панянка-селянка 5.10 Ближче до зірок

НТН
6.00 "Речдок" 9.20, 0.35 Т/с "Елементарно" 12.30 Т/с "Дрон" 17.30 "Речдок. Велика справа" 22.30 Х/ф "Холодна помста" 2.00 "Випадковий свідок" 2.10 "Речовий доказ" 3.10 "Правда життя. Професійні байки" 4.00 "Таємниці світу"

ENTER-ФІЛЬМ
6.00 "Спеціальні репортажі Валерії Мікульської" 6.45 "Великі українці" 7.20, 1.50 "Україна вражає" 8.20, 0.00 "Зіркові долі" 9.00, 0.30 "Корисні поради" 9.30 "Телемагазин" 12.30, 23.00 "Таємниці світу" 13.00 Т/с "Дама під вуаллю" 19.00 Т/с "Комісар Рекс" 1.00 Великі українці 2.30 "Україна: забута історія" 3.00 "Єдині новини"

БІГУДІ ТБ
6.00, 4.30 Сімейні мелодрами 6.30 Телемагазин 7.30, 23.50 Говорить Україна 12.45 Т/с "Заборонений плід" 18.00 Т/с "Величне століття. Роксолана" 0.40 Т/с "Щоденники темного" 3.00 Т/с "Хостел"

НЕДІЛЯ, 30 ЛИСТОПАДА

1+1
7.00, 1.00 "Світ наживоріт" 11.40 Х/ф "Озброєні і небезпечні" 14.00 Х/ф "Місія нездійсненна" 16.00 Х/ф "Місія невідійсненна 2" 18.30 Х/ф "Місія нездійсненна 3" 21.00 "Клуб 1% 2" 23.00 Д/ф "ЯРЕМЧУК. НЕЗРІВНЯННИЙ СВІТ КРАСИ" 4.15 "Одруження наосліп" 5.35 "Життя відомих людей"

5 КАНАЛ
6.00, 4.30 Гра долі 7.05, 0.00 Т/с "Еліза" 8.00 Час новин. Підсумки дня (Повтор) 8.50 Натхнення 9.00 Хвилина мовчання 9.01, 12.00, 13.00, 14.00, 15.00, 17.00, 18.00, 19.00, 21.00 Час новин 9.20 Наживо: Божевільна літургія ПЦУ 11.30, 12.30, 18.20 Марафон "Незламна країна" 13.20 Невигадані історії 14.10, 14.30, 21.35 Машина часу 15.20 Дайджест 16.00 Рандеву 17.15, 0.50, 1.40, 3.35 Д/ф 19.30, 22.00 Д/ф "Окупація" 23.00 Час новин. Підсумки дня 23.35 Серед нас

ЕСПРЕСО TV
0.00, 3.00, 7.00 Суботній політклуб 1.00 Подкаст ФМ Галичина 1.30 Євроінтеграція з Юрієм Фізером 2.30 Хроніки інформаційної війни з Ольгою Лень 4.45, 9.30, 13.45 Судовий контроль з Тетяною Шустровою 5.00 Донбас Реаліі 5.30 Реальний фронт з Тарасом Березовцем 6.00 Студія Захід з Антоном Борковським 9.00 Хвилина мовчання 9.01 НОВИНИ: Підсумки тижня 9.40 Жінки на війні 10.00, 11.00, 12.00, 13.00, 14.00, 15.00 НОВИНИ 10.05, 11.05, 12.05, 14.05, 15.05 Інформаційний марафон 13.05 Реальний фронт 16.00, 23.00 Європейці з Лесею Вакулюк 17.00 Інформаційний марафон з Миколою Вереснем 19.00 Тиждень з Андрієм Смолієм 20.30 Східний щит 21.00 Антологія! Люди та мости 22.00 Близько політики, близько світу 22.30 Крим Реаліі

MEGA
5.50 Шість соток 8.00 Удачний проєкт 9.00, 0.50 Королі Франції 9.50 Таємниці світу 11.50, 23.00 Містичні історії 14.30 Містика: Безтілесні 1.40 Підроблена історія 2.20 Скептик

СТБ
3.05 Т/с "Слід" 9.05 Смак дитинства 3А 10.10 МастерШеф 14.25, 22.30 Супермама 19.00 Зважені та щасливі

ICTV2
3.00 Т/с "Юрчишини" 3.20 Т/с "Відділ 44" 4.50, 6.20 Антизомбі 5.30, 7.20 Громадянська оборона 8.05 Т/с "Дільничний з ДВРЗ 2" 10.50 Т/с "АТП Перевізники" 18.05 Х/ф "Клінер" 19.50 Х/ф "Розкрадачка гробниць: Лара Крофт" 22.00 Х/ф "Хижі пташки та фантастична Гарлі Квін" 0.00 Звернення Президента України 0.10 Х/ф "Остання дуель" 2.45 Т/с "Два з половиною чоловіки"

■ Історія з життя

Там, де починається тиша...

Ірина завжди казала, що її життя почалося на Донеччині, але серце формувала Волинь. Дитинство минало серед степу, вугільного пилу й запаху розігрітої землі. У маленькому шахтарському селі Розсипне вона бігала босоніж між городами, слухала казки бабусі Віри та вчилася впізнавати тишу – ту особливу, важку тишу, яка передує змінам

Василина ПИСАНКА

Батьки розійшлися рано. Мама жила то на Волині, то на Донбасі, а Ірина залишилася з бабусею і дідусем. Вони двоє стали для неї всім: і домом, і прихистком. Дід навчив її триматися рівно, бабуса – ніколи не боятися роботи. Та коли дід пішов з життя, у домі стало порожньо так, що навіть вітер у шибках здавався чужим.

Закінчивши школу, Ірина переїхала до матері на Волинь у село Гуща, думаючи, що це буде тимчасово. Але інколи доля має свій план – швидкий і рішучий. У селі вона зустріла Сашу. Він повернувся зі строкової служби – засмаглий, усміхнений, трохи мовчазний. Коли бачив Ірину, то наче теплішав ще більше, і це її зворушувало. Спершу зустрічі, а незабаром – і весілля. Так просто і так правильно.

У маленькій хатині старенької Сашиної бабусі вони почали облаштовувати свій побут. Будинок треба було зводити з нуля – і вони мріяли про нього. Дочка Ангеліна, син Ярослав, город, плани на добру осінь і тихі родинні вечори – усе рухалось у своєму звичному ритмі. Саша працював на «швидкій», інколи їздив до Польщі, аби прискорити будівництво. Він мріяв про дім із великими вікнами та верандою, а Ірина – про яблуні під вікном.

Та 2014 рік приніс першу тріщину у їхній спокій. Сашу мобілізували в АТО. Він служив рік, повернувся виснажений, але незмінно

Тепер Ірина замість Сашка на передовій здійснює їхню мрію: щоб їхні діти жили в країні, де тихе ранкове мовчання – це просто мовчання, а не передчуття втрат.

добрий. Знову взявся за роботу, знову будував плани. А коли настало 24 лютого 2022-го, його рішення не потребувало жодного роздуму.

– У мене двоє дітей. Кому, як не мені, їх захищати? – сказав Саша Ірині.

І вона навіть не сперечалася. Просто обняла й зберегла його слова назавжди.

Після полігону Саша став сапером-розвідником у 65-й бригаді. Коли влітку поїхав на Запоріжжя, Ірина звикла жити між короткими дзвінками й довгими днями очікування. Після кожного

Ніби десь у глибині очей жевріло передчуття.

Він поїхав уночі. Повернувся, бо щось забув. Усміхнувся. Поправив спорядження.

Та вранці телефон мовчав...

Коли у дверях з'явилися командири, вона запитала перша:

– Саші вже нема?
І отримала тихе, важке:
– Нема...

Вона не мала ілюзій. Мала тільки нестерпну тишу.

Пошуки, заяви, ДНК – усе це вона проходила механічно. Коли військомат відмовив їй у службі, Ірина лише

пам'ятав кроки тих, хто не повернувся.

І весь цей час Ірина знала: Саша – там. Не в полоні. Не в списках.

А у вічній тиші, яка колись назавжди змінила її життя.

У травні 2025 року тіла загиблих повернули Україні. У Кропивницькому Ірині видали Сашин жетон і хрестик – той самий, який колись йому подарувала.

Вона підписала документи й поїхала зустрічати чоловіка додому – востаннє.

Похорон у Гущі зібрав багато людей. Але Ірина бачила й тих, хто за життя не знайшов часу подякувати. І сказала про це вголос. Не зі злості – із болю. Бо вона вірила: шанувати треба тих, хто живий, хто повернеться завтра на позицію, кому ще доведеться стояти замість тих, хто вже не прийде.

...Тепер Ірина служить другий рік. Вона звикла до нічних вибухів, до дзиччання дронів, до того, що передова наближається щодня. Звикла, але не змирилася. Каже, що інколи її тягне туди, на лінію вогню, щоб бодай раз відчутти, що вона може помститися. Але потім згадує про дітей і зупиняється.

У неї одна мрія – проста й велика: щоб їхні діти жили в країні, де тихе ранкове мовчання – це просто мовчання, а не передчуття втрат.

Ірина йде своєю дорогою – твердою, вистражданою, справжньою.

Там, де закінчується біль і починається сила.

Там, де поруч із пам'яттю стоїть любов.

Там, де тиша вже не лякає, а тримає за руку.

P.S. Ця історія – художня оповідь від штучного інтелекту (ШІ) публікації в нинішньому номері «Волині» Катерини Зубчук «Після загибелі чоловіка-Героя Ірина Хвас, мама двох дітей, стала військовослужбовцем» (сторінки 1, 8 – 9). Навіть «комп'ютер без емоцій» доволі емоційно передає стан нашої героїні. Адже завдяки таким людям, як Ірина та її чоловік Олександр, і тримається Україна у борні з російськими окупантами. ■

■ Анекдоти

У лікарню привозять чоловіка із травмою черепа. Медсестра поспішно заповнює карту і запитує:

- Одружений?
- Ні, це я під машину потрапив.
- Ви заміжня? – запитує суддя жін-

- ку-свідка.
- Мій чоловік помер п'ятнадцять років тому.
- Але ж у вас п'ятеро маленьких дітей!
- Але ж помер чоловік, а не я!

■ Судоку

ЗАПОВНІТЬ ПОРОЖНІ КЛІТИНКИ ТАК, ЩОБ В КОЖНОМУ РЯДКУ, СТОВПЧИКУ І КВАДРАТІ 3x3 БУЛИ ЦИФРИ ВІД 1 ДО 9 ПО ОДНОМУ РАЗУ.

						6	7	5
			1			2		
4								
9		3						
		2		8	7			
	1		5				4	
		8						
		9		2			3	

Відповіді на судоку за 19 листопада.

3	6	1	7	5	9	8	4	2
9	5	7	4	2	8	6	3	1
2	8	4	6	3	1	7	5	9
4	7	9	1	8	3	2	6	5
1	2	8	9	6	5	3	7	4
5	3	6	2	4	7	9	1	8
8	1	5	3	7	2	4	9	6
6	9	3	8	1	4	5	2	7

■ Що віщують зорі?

Гороскоп на 1 – 7 грудня

ОВЕН (21.03 – 20.04)

Цього тижня найкраще працюватиме спокійний діалог – слухайте уважніше, ніж говорите. Слідкуйте за режимом сну та уникайте зайвих емоційних перевантажень. Харчуйтеся легше й обирайте більше свіжих овочів. **Сприятливий день** – четвер, **несприятливий** – неділя.

ТЕЛЕЦЬ (21.04 – 21.05)

Будьте відкритими до нових людей, але зберігайте внутрішню сталість. Фінансові рішення краще приймати без поспіху. Дбайте про нервову систему – більше природи, менше стресів. **Сприятливий день** – понеділок, **несприятливий** – четвер.

БЛИЗНЮКИ (22.05 – 21.06)

У стосунках щирість цього тижня стане вашим союзником. На роботі прислухайтеся до інтуїції – вона підкаже правильний напрямок. Через втому можливі коливання настрою, тож підтримуйте баланс вітамінів та більше гуляйте. **Сприятливий день** – п'ятниця, **несприятливий** – вівторок.

РАК (22.06 – 22.07)

Будьте відкриті в розмовах, але не порушуйте власні кордони. У фінансах уважно переглядайте всі умови, аби уникнути непорозумінь. Організму потрібні тепло, спокій і відпочинок. **Сприятливий день** – четвер, **несприятливий** – понеділок.

ЛЕВ (23.07 – 21.08)

Стежте, щоб не вигоріти від надмірної активності. В особистому житті можливі приємні події й нові знайомства. Здоров'я варто підтримати увагою до серцево-судинної системи та помірністю в навантаженнях. **Сприятливий день** – субота, **несприятливий** – вівторок.

ДІВА (22.08 – 23.09)

Це вдалий час для навчання та самовдосконалення. В особистому житті корисно відкритися тим, кому довіряєте. Ваш імунітет активний – добрий момент для формування корисних звичок. **Сприятливий день** – вівторок, **несприятливий** – п'ятниця.

ТЕРЕЗИ (24.09 – 23.10)

Ви легко знаходитимете компроміси – чудовий час для перемовин і примирень. Можливі нові робочі можливості для співпраці. Слідкуйте за поставою та навантаженням на спину. **Сприятливий день** – неділя, **несприятливий** – середа.

СКОРПІОН (24.10 – 22.11)

Глибинні емоції можуть вийти назовні – це шанс для внутрішніх трансформацій. Не бійтеся змін, але дотримуйтеся балансу між силою й спокоєм. Уникайте додаткових стресів і частіше бувайте на природі. **Сприятливий день** – четвер, **несприятливий** – субота.

СТРЕЛЕЦЬ (23.11 – 21.12)

Активний тиждень подарує нові можливості, пересування та цікаві зустрічі. У стосунках відкритість вестиме до позитивного результату. Не перенавантажуйте себе фізично – корисними стануть плавання та легкий масаж. **Сприятливий день** – понеділок, **несприятливий** – п'ятниця.

КОЗОРІГ (22.12 – 20.01)

Чіткий план і дисципліна принесуть стабільні результати. У стосунках варто проявити терпіння й м'якість. Подбайте про хребет і суглоби, уникайте тривалих навантажень. **Сприятливий день** – середа, **несприятливий** – неділя.

ВОДОЛІЙ (21.01 – 18.02)

Ваші ідеї цього тижня знайдуть підтримку – не бійтеся висловлюватись. У фінансах краще рухатися обережно та без поспіху. Прогулянки на свіжому повітрі й легка гімнастика допоможуть зберегти тонус. **Сприятливий день** – п'ятниця, **несприятливий** – вівторок.

РИБИ (19.02 – 20.03)

Інтуїція буде дуже сильною – дослухайтеся до неї. У стосунках ніжність і чуйність допоможуть створити глибший зв'язок. Не забувайте про сон і легку фізичну активність для стабільного самопочуття. **Сприятливий день** – четвер, **несприятливий** – понеділок. ■

Великі стихійні сміттєзвалища виявлено поблизу сіл Броди та Гірники Ратнівської громади Ковельського району. Загальна площа засмічених територій становить понад 1000 м².

Газетний серіал

Баба Параска і баба Палажка з... Великої Груші

Або Хроніки кохання з перцем по-волинському

Продовження. Початок у газеті «Волинь» №1№ 39 – 46 за 2025 рік.

Остап ЧЕРЕШНЯ (у співпраці з Мурчиком-Копілотом)

СЕРІЯ №9 : «МИРНИЙ ДОГОВІР» МІЖ ПАРАСКОЮ І ПАЛАЖКОЮ

ВЕЛИКА ГРУША ВИКЛИКАЄ ШВИДКУ ДОПОМОГУ

...І тут із темноти, ніби з-під старої груші, пролунало голосом Левка:

– Правду кажеш, шпигунко чарівна...

Баба Палажка спершу здригнулася, потім – заклякла, а далі – як гепнулася на землю, то навів Мурчик-Копілот стрибнув на штахетину від переляку.

– Ой, мамцю рідна-а-а... – і сонце, і місяць, і зорі в одну мить перемішалися в бабиній голові.

Палажка лежала рівно, як дошка на сільському ринку, коли ціна на квани падає.

Левко аж сполотнів:

– Паласю?! Паласю-ю?! Та не вмирай же заради одного компліменту! Я ж тих слів... ну... не так... не зовсім так... Та й не зовсім тобі... тобто, все тобі, звісно, але...

Мурчик-Копілот, дивлячись на цю метушню, тільки занотував:

«Баба Палажка – перша жінка, яку повалив одним реченням не голлівудський актор, а шпигун Левко».

Левко витягнув телефон – стареньку «цеглину» – й почав натискати кнопки так сильно, ніби хотів забити цвяхи цифрами.

– Алло! Швидка?! Швид-ка-а?! ...Тиша.

– Алло!! Та ви беріть трубку чи хоч гавкніть, аби я знав, що ви живі!

З іншого боку дроту нарешті щось зашаруділо й жіночий голос тягуче промовив:

– Реєстрація... швидкої... Я слухаю...

– Заскакуйте в машину й їдьте бігом сюди! Палажка впала!

– Куди «сюди»?

– Та у Велику Грушу, де ж іще!

– А адресу точну скажіть?

– Яка вам адреса?! Вся Велика Груша знає, де Палажка живе!

– То хай Велика Груша й привезе її до нас.

Левко аж ухопив себе за серце:

– Та ви там з глузду з'їхали?! У нас тут, може, людина лежить! Їдьте! Швидко їдьте!!

– Яка в нас може бути швидко?

– буркнула реєстраторка. – У нас зараз – один УАЗик, а він сьогодні з капризами і до того ж – на виїзді...

І тут із-за тину вискочив Омелько і як закричить:

«Цілюються! Прямо на землі! Людоньки, цілються!...»

– Бандит! Убив! Убив Палажку!

– Та не вбив я її, а рятую! Он швидко викликаю! Побачила мене – і гепнулася на землю.

У цей час Палажка ворухнулася, але очі не відкривала.

Левко відійшов до груші, де зв'язок був трохи кращий, і знову почав набирати швидко.

В цей час над Палажкою нахилився Омелян і шепотів:

– Паласю! Що з тобою? Ти не вмирай! Бо як я...

І тут мегагучною сиреною загугли слова баба Параски, яка наближалася з-за тину:

– Цілюються! Прямо на землі! Людоньки, цілються!.. Казав, перевірити, чи кури заклав, а сам побіг на здибанку до тієї...

– Та яке цілюються, – з боку груші промовив Левко. – Палажці погано стало, я швидко викликаю...

– Бандит... Утік... – тільки й промовила баба Параска і теж непринятно гепнулася на землю.

«НЕПРИТОМНІСТЬ ПОДВІЙНОГО ТИПУ»

– Воду! Нашатир! – уже кричав до Левка Омелян.

– Нема нашатиру!

– Тоді я біжу додому, а ти хоч свіжого повітря дуй їм у лице!

Левко почав почергово махати руками над Палажкою і Параскою так старанно, що аж останнє сухе листя з груші посипалося.

Першою розплющила очі Палажка і, глянувши на Левка, хрипко мовила:

– Бандит...

– Та який я бандит?..

– Утік?

– Нікуди я не утікав. Потім розкажу, не хвилюйся.

– А ти... як мене назвав?..

– Шпигунко чарівна... – прошепотів він, червоніючи гірше за осінній клен.

Палажка знову прикрила очі.

– Ой, лишенько... – погодилась вона. – Знов у грудях коле... Але так... приємно коле...

У цей час дія нашатирного спирту оживила і Параску – і останні слова сусідки: «Так приємно

коле» – вона чула. Тільки не знала, кому адресовані – Левку чи її Омеляну. Тому про всяк випадок гукнула, на скільки сил вистачить:

– Омеляне, ти де? Знову з нею цілуєшся?..

...І саме в той момент, коли Параска знову опритомніла, а Омелян роздмухував повітря над двома бабами так, ніби хотів запустити старий двигун тракторця «Беларус», із дороги почулося:

– Ж-ж-ж-ж... ЖЖЖЖЖ... Бабах! Кхе-кхе-кхе...

«Яка вам адреса?! Вся Велика Груша знає, де Палажка живе!»

Левко озирнувся:

– Схоже, швидка... хоча... може й комбайн із Печиховств...

Але це був той самий УАЗик, про який жалілася диспетчерка. Він дригався, як кіт після купання, і раз на 20 метрів зупинявся поштовхувати.

Водій висунув голову:

– Хто викликав? Бо машина казала, що не дотягне...

– Та ми! – закричав Левко. – У нас тут непритомність подвійного типу!

Фельдшерка з виглядом людини, якій уже нічого не страшно в цьому житті, підійшла й суворо подивилася на бабів:

– То хто тут помирає?

– Вона! – показав Левко на Палажку.

– І вона! – показав Омелян на Параску.

– Та не я! – обурилася Параска. – То Палажка в непритомності, а я – у свідомості, просто нерви...

– У тебе нерви вже із 1987 року, – буркнув Омелян, але тихо.

Фельдшерка оглянула бабів і видала свій вердикт:

– Жити будуть. Одна – від компліменту впала, друга – від ревності. Буває.

Закінчення історії – на с. 12

Золоті слова

Дія – ось секрет будь-якого успіху

(Пабло Руїс ПІКАССО (1881 – 1973), іспанський і французький художник, працював переважно у Франції, один із найвидатніших митців ХХ століття).

2025 Листопад – Грудень

Всеволод, Гаврило, Роман, Яків, Фекла.

27 Четвер

27.11.1928 року в Одеській окрузі створено першу в СРСР машинно-тракторну станцію.

☀️ схід – 13:00, захід – 23:01. Зростаючий півмісяць. 7-й день.
☀️ схід – 07:53, захід – 16:19. Тривалість дня – 08:26. Тривалість ночі – 15:34.

28 П'ятниця

День працівника системи фінансового моніторингу. Чорна п'ятниця (Всесвітній день розпродажів).

Андрій, Василь, Григорій, Данило, Денис, Іван, Костянтин, Микола, Павло, Сергій, Степан, Тимофій, Федір, Серафим.

☀️ схід – 13:14, захід – ---. Перша чверть. 8-й день.
☀️ схід – 07:54, захід – 16:18. Тривалість дня – 08:24. Тривалість ночі – 15:36.

29 Субота

29.11.1899 року засновано ФК «Барселона».

☀️ схід – 13:27, захід – 00:20. Зростаючий опуклий місяць. 9-й день.
☀️ схід – 07:55, захід – 16:17. Тривалість дня – 08:22. Тривалість ночі – 15:38.

30 Неділя

День радіотехнічних військ ПС ЗСУ. Міжнародний день захисту інформації. Апостола Андрія Первозваного.

☀️ схід – 13:40, захід – 01:40. Зростаючий опуклий місяць. 10-й день.
☀️ схід – 07:57, захід – 16:17. Тривалість дня – 08:20. Тривалість ночі – 15:40.

1 Понеділок

Всесвітній день боротьби проти СНІДу. День працівників прокуратури. День невролога.

☀️ схід – 13:54, захід – 03:03. Зростаючий опуклий місяць. 11-й день.
☀️ схід – 07:58, захід – 16:16. Тривалість дня – 08:18. Тривалість ночі – 15:42.

2 Вівторок

Міжнародний день боротьби за скасування рабства. День 2D-художників.

☀️ схід – 14:12, захід – 04:32. Зростаючий опуклий місяць. 12-й день.
☀️ схід – 08:00, захід – 16:15. Тривалість дня – 08:15. Тривалість ночі – 15:45.

3 Середа

Міжнародний день людей з інвалідністю. День боротьби з пестицидами. Міжнародний день комп'ютерної графіки.

☀️ схід – 14:37, захід – 06:05. Зростаючий опуклий місяць. 13-й день.
☀️ схід – 08:01, захід – 16:15. Тривалість дня – 08:14. Тривалість ночі – 15:46.

Магнітні бурі у ГРУДНІ:

☞ Слабкі: 2, 4, 6, 5, 14, 17, 28.
☞ Середні: 8, 10, 12, 13, 18, 30.
☞ Сильні: 11, 20, 21, 22, 23, 29.

Подбайте заздалегідь про ліки від тиску і головного болю. Відмовтеся від алкоголю, кофеїну, важкої та гострої їжі. Бережіть себе і своїх рідних!

Джерело: ukr.net

ВОЛИНЬ

www.volyn.com.ua t.me/Volyn_ZMI
facebook.com/Volyn.ZMI

Головний редактор і відповідальний за випуск
ЗГОРАНЕЦЬ Олександр Олександрович

Редакція залишає за собою право на літературне редагування надісланих матеріалів без узгодження з автором. Рукописи не повертаються й не рецензуються. Редакція може не підіти думку авторів. Передрук або відтворення у будь-якій формі матеріалів, розміщених у газеті «Волинь-нова» чи на її інтернет-сторінці, без письмової згоди видання заборонено. Публікації під рубриками «Офіційно», «Політика», «Точка зору», «Секрет успіху», «Благодійність», «Економіка», «Актуально», «Добра справа», а також із позначкою «*» друкуються на правах реклами.

За зміст рекламних матеріалів та листів, надісланих читачами, газета відповідальності не несе.

Редакція залишає за собою право відмовити в розміщенні рекламної статті, якщо її зміст суперечить законодавству України, нормам моралі або може завдати шкоди виданню.

Тижневик «Волинь». Ціла Договірла. Набраний і зверстаний в комп'ютерному центрі ТзОВ «Газета «Волинь»

ЗАСНОВНИК: ТЗОВ «ГАЗЕТА «ВОЛИНЬ»

Місцезнаходження видавця:
43025, м. Луцьк, просп. Волі, 13.

Поштова адреса за якою здійснюється редакційний контроль:
вул. Ковельська, буд. 2, м. Луцьк Волинської обл., 43016.

volyn.nova@gmail.com,
reklama.volyn@gmail.com

Заснована 27 вересня 1939 року.*

Телефони редакції:
066 82 47 160, 096 77 31 037

ВІДДІЛИ РЕДАКЦІЇ

Головний бухгалтер ВДОВИЧЕНКО Тамара Федорівна	Інтернет-новин НЕКОЗ Наталія Валеріївна
Політики УЛІЦЬКИЙ Василь Михайлович	Передплати і розповсюдження КОСІНСЬКА Ольга Олексіївна
Інформації ВЛАШИНЕЦЬ Леся Степанівна	Спеціальні кореспонденти ІВАНЮК Раїса Іванівна ЛІСОВИЙ Ігор Сергійович

ТзОВ «Газета «Волинь»
п/р UA83305299000026007000803281 КБ
Приватбанк, МФО 305299, ЄДРПОУ 02471695 Друку офсетний.
Обсяг 4 друк. аркуші

Передплатний індекс: 30000

Ідентифікатор медіа: R30-02496, рішення від 18.01.2024 № 142.

Віддруковано: ТОВ «Поділля-Тер», м. Тернопіль, вул. Текстильна, 28 тел.: (0352) 52-27-37. http://a-print.com.ua

Тираж випуску: 8197.
Загальний тижневий тираж: 8322.
Замовлення № 1687.